

Нарада у Голови Верховної Ради України

Приватизація 3 кримінальним флером

(Початок на 1-й стор.)

Робота бригад Генеральної прокуратури триває, зазначає О. Литвак. Але вже сьогодні ясно, що приватизація у тому вигляді, як це робиться в державі, є механізмом незворотного руйнування економіки України, спелування народного нальбання. Ця діяльність має спекулятивний характер з явним вираженням криміналізованим зв'язками.

Голова спеціальної контрольної комісії з питань приватизації Олександр Рибченко доповнив свій проєкт постанови Верховної Ради, укладеної шляхом узгодження основних позицій трьох проєктів, які вносилися

Парламентська хроніка

на розгляд сесії на попередньому засіданні. Проєкт прийнято за основу з урахуванням пропозицій Олександра Кожуха (створити спеціальну депутатську службу комісії із залученням до її роботи працівників прокуратури).

Потім сесія розглянула проєкт закону про Центральну виборчу комісію (доповідчав — народний депутат Роман Бесмертний). У ході доопрацювання проєкту, зазначив він, було враховано практично всі зауваження та пропозиції, внесені під час першого слухання. Постатейне обговорення проєкту дало можливість узгодити деякі спірні положення.

Іван ДМИТRENKO.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Початок на 1-й стор.)

Учасники наради обговорили розклад засідань Верховної Ради 3-6 та 11-13 листопада. Упродовж двох тижнів депутати розглянуть ряд важливих законопроектів. Гостро постало питання про держбюджет 1998 року. Останнім часом формуються громадська думка, що Верховна Рада згодилася з прийняттям бюджету. Насправді ж Кабінет міністрів ще не повернувся до Верховної Ради доопрацьований законопроект, на протиположні висунув нову пропозицію — прийняти бюджет на основі нових даних підготовчих законів. Тому депутати з тривожкою попереджали, що повториться сценарій минулорічного бюджетного процесу, і наголошували на невідомому прийнятті закону саме цього року і на чинний податковий бік. Верховна Рада звертається з листом до Кабінету з вимогою негайно передати законопроект про держбюджет у парламент, щоб мати можливість розглянути його відповідно до встановлених термінів.

На нараді розглянуто інші питання законотворчого характеру.

Прес-служба Верховної Ради України.

Об'єднались й знайшли Ідеологію?

У п'ятницю утворився ще один переливний блок «Трудова Україна», до якого увійшли Українська спілка ветеранів Афганістану (воєнно-інтернаціоналістів) та партія Громадянський конгрес України при підтримці «Організації ветеранів України», «Спілки Чорнобильців України» та профспілки працівників вузької промисловості.

— Нам закликали, що ми витіснимо на себе частину голосів, які, може, стануть вирішальними в боротьбі основних політичних сил за депутатські мандати, — говорить алер Укрїнської спілки ветеранів Афганістану Сергій Червоношійський. — Але ми заберемо «свої» голоси й підемо на вибори зі своїми лідерами.

У виступі, після підписання угоди про співпрацю, Олександр Мороз попросив про політичні орієнтири своїх партій. Конкретні висновки за тією інтеграцією з колишніми республіканським ССРП.

Не чітко визначили свої політичні симпатії й алери ветеранських організацій та захарських профспілок. Співалим у них було лише гасло, що вітає учасників численного зібрання: «Трудова Україна» за слов'янську єдність, проти жорсткості та коупів, та переконавши генерала І. Герасимову: «Віршити наші проблеми здатні лише бійці».

На сценатор негативно висини об'єднання ветеранів та чорнобильців з партією, яка не потрапляє до жодного соціального партійного блоку й до того ж вийшла на передпільну праму без серйозної програмн дії.

Віталій АВДІШОВ.

Президент не проти «бути третім». Але не в партійному списку

МІНУЛОЇ суботи глава держави зустрічався з вітчизняними й зарубіжними журналістами. Прес-конференція була анонсована, неформальною й всезагальною — від проблем космосу до земних несеселх радий.

Леонід Данилович попередив він готовий до найважливіших новизн, але і в нього самого є запитання до преси, від якої «насамперед зальєть формування громадської думки», і, оже, відповідальність за ці самі реалії «випадає зальєть на Президента, а в його засобах масової інформації». Подлившись відповідальності, Леонід Кучма дорікнув «четвертий палець за погуму співпрацю з першою, бо, «яким ми були однодумцями», друга влада «так себе не поведла б». Замість того, щоб підтримати шлях реформ, нерозбористі журналісти критикують уряд, а тим часом у Верховній Раді депутати «знову не витрачає на власний проєкт, який будувать, соціалістичне майбутнє». «Літчий іри парламенту» не тільки збивають з твердого курсу країну, а й заважають їй фінансовим збиткам: «соціалізм» капіталістична ма — це коштує до кінця війни, оже обійшовся казні «в 2,5-3» мільярди доларів». «Як це можна називать?» — догнито занатав Президент і сам підказав дезаголічним відповідь: «Це авантюра».

Від винищової Верховної Ради Леонід Данилович не чекав нічого доброго: 60 відсотків логорічного часу «випадає» на критику реформ. Президент витрачає на власний проєкт, що їх заважають депутати. Тому, прирошло, глава держави мріє про такий склад парламенту, з яким «не доведеться прогидити шлях бойтарів», і ширю задрить Елзурови Шварц.

дизає, котрий кожну хвилину робочого часу відлає роботи, а не з'ясувано стосунків з грузинськими депутатами. Власне, не треба ходити за прикладом аж на канка, можна знайти його ближче. Навить комуніст Егор Строев більше імпонує нашому Президенту, ніж вітчизняний соціаліст Мороз, приймаючи в Москві до більшості ставляється, як до лівичини, що подобається. Бо «там про країну думают».

Критично проишовся Леонід Кучма до власних перерон. Його найбільша помилка в тому, що він лише тепер подлився «творчими планами», а не сказав наступного дня після свого обрання: «Я прийшов каловою... Звичайно, ішло, що не попередив сразу. Тоді й депутати не займалися б марними справами, і журналісти «однодумні» писали б про «політичну й економічну стабілізацію», і в головах опонентів не вирізняли б солідні критерії про ймовірну вакансію: попереджені вони б знали — шанси немає. Зрештою, суперники Леонід Данилович і так не бояться: «жити розвивати по своїм містям і Лазареву, й Головиного, і рещу. Лише Евгєна Марука Президент — це може образити».

Він випадає із рзлу потенційно «розставлений», бо претензі ек-прем-а на президентство — це «перелік борна риторика, здобування додаткових пласів перед березнем». Всього на-во-сього. А ми ж не, бавні, думали — Євген Григорівич справді серйозно.

Взагалі-то Леонід Данилович не прихильник «війни компромітів»: «Греба розрізняти, де компромат, а де правда». А щоб хтось не слугав, попросив мас-медиа виокляти «прав-

ду» навть про долей з його оточення: у самого Президента, на жаль, детектора брехні немає. Новий прем'єр, зявляв Л. Кучма, спокійно працюватиме аж до наступних президентських виборів.

Президент довірив журналістам й інші «державні таємниці»: він ще раз пропонував парламентові кандидатури опальних Ланового, Литвака, диним підлише цікавий «чистотийний» указ, трох підлише домовитися з Борисом Єльциним про «зрапку» в торговельній війні. Президент також зявляв, що всі політики — не актори, яким найкраще вдається роль критиків виконавчої влади, а журналістам на закінчення дорікує: «Самі ви не такі несезель, як виші запитання».

На прес-конференції Леонід Кучма й гнівався, й жартував. А інколи «народувальні» афоризми. На прохання апласора «Коремолюки» прокомментував цитату Коржакова, а який той стержок, що український Президент, прихиливши по гроші на вибори до російського козети, був винесений із застілья у правому розумінні, Леонід Данилович видав експерт: «З усіх мійв я виходжу своїми ногами». (Чим викликав оплески в залі і делікатно зивів за межі спортивного сам факт прохання грошей).

Щоправда, як стало відомо, компанії до перелібного списку селекція і робітника. Зразу за лідером найбільш української партії Петром Симоненком іде Омелян Парубок, дачі Гейрой Соцпраш з Черкащини.

Список Соціал-демократичної партії України очолили народні депутати Юрій Бугудан і Микола Карнаух.

Володимир КОРОЛЮК.

СОЦІАЛІСТИ ГОТОВІ БОРОТИСЯ ЗА ВЛАДУ І ДО ЄДНОСТІ З ЛІВИМИ

Лідер соціалістів Олександр Мороз переконаний, що в українському суспільстві гору бере лівіа лівя. Якравим прикладом послужить те, що такі політики, як Леонід Кравчук, Євген Марчук та Павло Захарченко почали говорити про свій соціал-демократичний вибір. Волончєс Олександр Мороз вважає, що із зміною обставин трансформуються і сама лівя ідеа. На його думку, ніхилим європейській ліві «нові», які захищають інтереси народу і держави, і значно відрізняються від своїх попередників. А тому, вважає він, треба відновити діяльність і українських лівих. Про це Олександр Мороз сказав у доповіді на VI з'їзді партії, який відбувся у Києві 1-2 листопада.

Вихід із нинішньої соціально-економічної кризи лідер соціалістів бачить у зміні влади в центрі і на місцях, а також переобранні глави держави. Лише це дасть можливість змінити соціально-економічний курс.

Аналізуючи економічну ситуацію, Олександр Мороз висловив думку, що ресурс падіння виробництва вивертається, але ніхилим влади не знає, як сприяти піднесенню економіки.

У свої союзики соціалісти звали Селянську партію України, з якою утворили переливний блок: «За правду, за наряд, за країну». Волончєс соціалісти, підкреслювали на з'їзді прагнуть до слання лівих сил. Проте поки що існує тільки попередня домовленість з комуністами про розмежування мажоритарних округів, бо, як сказав Олександр Мороз, обидва кандидати «розвивають» свій електорат. Але волончєс зазначалося, що КПУ переконана у тому, що більш високому рейтингу, а тому блокуватися з іншими лівими не прагне.

Блок Соціалістичної і Селянської партій на з'їзді переконаний, що за

Партійні рядки

владу можна боротися, лише об'єднавши опозицію — партійноці і неспадків. Окрім того, голова СПУ переконаний, що таким підтримку для об'єднання може слугувати економічна програма, розроблена партією.

Варто зазначити, що певні суперечності і лавих соціалістів є. Окремі диняться на старих позиціях і переконані, що потрібно ліквідувати інститут президентства. Поява Селянської партії у більш створення перелучило до польських переговорів, як і комуністичних, так і партійних соціал-демократичного спрямування.

До переливного списку блоку вийшло 140 соціалістів і 83 представників Селянської партії. А в партії ліві — Олександр Мороз, Іван Чик, Сергій Довгань, Віктор Суслов та Іван

Бокій. І хоча на з'їзді конкретні шфери не називалися, партія, схоже, має всі шанси отримати близько 20 відсотків голосів виборців.

У суботу, 1 листопада, другу половину з'їзду провела Компартія України. З'їзд проходив за зачиненими дверима. Щоправда, як стало відомо, компанії до перелібного списку селекція і робітника. Зразу за лідером найбільш української партії Петром Симоненком іде Омелян Парубок, дачі Гейрой Соцпраш з Черкащини.

Список Соціал-демократичної партії України очолили народні депутати Юрій Бугудан і Микола Карнаух.

Володимир КОРОЛЮК.

Угору сходами, що ведуть униз?

МИХАЙЛО Пошивалов, міський голова Маріуполя, віце-меріоний депутат України, вважає, що в нинішній самоврядуваннях міст і сіл немає жодної з оглядності на Київ чи Донецьк. Кореспондент «У» спробував з'ясувати, наскільки це йому відомо.

— Як наприклад Маріуполь де новий закон про місцеве самоврядування?

— Із двох із гаком тисяч поправок, запропонованих депутатами до останнього варіанта Конституції України, проходило шість мільйонів, три з яких безпосередньо стосувалися питань місцевого самоврядування. Стаття 143 Конституції вичлинила попит на районний і обласний бюджет, натомість запровадила поняття державний, міський, сільський і селищний бюджетів. А районний і обласні бюджети мають формуватися тільки на договірних засадах. Однак від нового закону про місцеве самоврядування чекали більшого, а особливо конкретики у розділі фінансового забезпечення місцевих бюджетів. Це провести не вдалося, і сьогодні такої розділ закону не відповідала Конституції.

Та все ж новий закон надав багато додаткових прав і можливостей місцям радами частин власних і делегованих повноважень. Нині, зрештою, не потрібно оглядатися на Київ чи Донецьк. Зако-

нодавство, яке вже маємо, дозволяє те не робити. З другого боку, воно змушує по-перекладається облічати до потреб людей — пенсіонерів, ветеранів, бюджетників.

До березня 1998 року згідно із законом про місцеве самоврядування у Маріуполі діють і виконують свої повноваження районні ради, але вибори до них більше не відбуваються. У грудні минулого року рішенням міським головою було забрано всі делегати повноваження райкомів, а на їхній базі було створено регіон державних підприємств.

Ми прийняли міський бюджет на основі Конституції України та Закону про місцеве самоврядування. Ми виступили у собі бюджет поточних витрат і бюджет розвитку. У бюджет розвитку спрямували ті кошти, які мають отримувати від плати за воду, за земелью. Основним джерелом формування міського бюджету є збори у сфері малого приватного бізнесу, торгівлі. Загалом у місті збирають близько 400 мільйонів щорічно всіх видів бюджетних і позабюджетних платежів. Із них 55-60% є часткою досі металургійних комбінатів — «Азовсталі та Ілліч Ілліч». Остатки бізнесу формуються зверху вниз, а не навпаки, ці кошти вилучають і частка комбінатів-гігантів у сумішному бюджеті становить 25-30%. Тоді як усе це соціальний і екологічний татар лаг на місто.

Населення Маріуполя становить понад 531 тисячу чоловік. На одного мешканця Маріуполя припадає 644 кг на рік викидки шкідливих речовин в атмосферу.

— Як реформир, на вашу думку, адалось здійснити в місті, а як — ні?

— Ми сьогодні добитися, щоб відрахувати до Пенсійного фонду від міста залишилися тут. Завданням з'явилася іншійшого року ввійшли в графік стовідсто-

воїх виплат пенсії, погасили всі борги. З вересня 1994 року не маємо затримки у виплаті зарплати у бюджетній сфері. Однак усе це вибило крок і потім у чинився зверху. Міський бюджет, який було прийнято згідно із законом про місцеве самоврядування, Національний банк не прийняв до виконання. 143-тя стаття Конституції України, яка передбачає формування бюджету знизу доверху, практично не виконується. Після прийняття обласного бюджету нас змусли повернутися до нормативів, затверджених обласною радою. Мене дуже позиція, починаючи від міністрів і закінчуючи премером та в часі Мис Президентом, стосовно нашої, базового, рівня — міського [сільського чи селищного].

1995 року в Маріуполі уповільнився спад виробництва. Зростання виробництва відбувалося здебільшого завдяки стабілізації роботи металургійних підприємств. 12 із 42 промислових підприємств забезпечили приріст виробництва. За обсягами промислового виробництва місто посідає перше місце в області, дає більш як 50% експортних надходжень Донецької області.

— У чому полягає суть конфлікту, що виник між головою міським головою і металургійними гігантами «Азовсталі та Ілліч Ілліч»?

— Коріна суперечності — у питаннях приватизації цих комбінатів. І було оціню в мільярдах 700 міль. (близько 400 міль. доларів) коніон. Той як реальна вартість тих металургійних гігантів — на рівні 3—3,5 млрд. доларів коніон. Як з'ясувалося, близько 300 об'єктів «Азовсталі» взагалі не ввійшли до переліку оцінюваних. Завданням, яке ми продовжуємо працювати й виробляти чауи.

Вважаю, це було зроблено для того, щоб отримати свої пакети акцій. Фонд державних підприємств чи акції акцій, та коли звернулися до Міністерства юстиції, наскільки правомірною була така оцінка, Міністерство, що як оцінки виконано несправді, що оцінкою вартість комбінатів набгато занижено.

Починаючи конфлікт це й у тому, що Маріупольський міським головою відмовився комбінатів у реструктуризації зовнішніх акціонерних товариств з ігноруванням прав робітників цих підприємств. А також у тому, що керівництво міста не дозволяє металургам порушувати податкові, екологічне і бюджетне законодавство.

— Чи вважаєте, що маєте вплив на політико-економічну ситуацію в регіоні?

— Якщо говорити про вплив у рамках міста, то так. Адже, починаючи з 1994 року в Маріуполі планово-миро міської області виробництва. Це дало можливість нормально сформувати наш міський бюджет. До речі, його було прийнято раніше за обласний і державний. І під час формування обласного бюджету вже зазначали на нас: ми записали формування бюджету на основі місцевих податків і зборів, а обласна рада це не змінила, залишила. І сьогодні вже працюємо на ці оцінки.

— Чи маєте намір брати участь у наступних виборах? Коли так, то в яких?

— Я знову балотуватимуся на виборах народних депутатів України і мера Маріуполя.

Інтерв'ю взяла Юліана ШЕВЧУК.

Київ—Маріуполь—Київ.

Чи снівають оголошу... комунгосп

ЗАКОН «Про місцеве самоврядування в Україні» у Великих Сорочинцях обговорювали на сході. Шановні в селі Сорочинцях Андрій Зайка, Володимир Чухаєв та інші учасники сходу від імені одностельців справедливо докоряли керівників села, а також і райдержадміністрації за, скажемо прямо, підступне комуністичне обставлення. І не лише місцевих жителів, а й тих тисяч зростаючих з усієї України на зарубіжжя, які щороку приїжджають у село на відпочинок. А тепер усе це, що стосується соціально-економічного розвитку села, до організації армії армії, законом віднесено до повноважень сільської ради.

Отже, постає проблема організації сільських комунальних служб.

Раніше всі клопоти з благоустрою села та надання комунальних послуг брав на себе місцевий колгосп, який нині реформовано в орендно-приватне підприємство. Тим часом більшість як половина жителів села ніколи не були членами колгоспу. Отже, виникло, що новосітній власник землі нічого їм не винні. З усіма своїми привагами люди їдуть до сільського голови. А як в нього можливості?

Не в кожному селі так, але у Великих Сорочинцях це так. У проголошеного 70 років тому методом народної будови відомого нині сільгоспу 92 кілометра. Це, між іншим, був перший в Україні сільський колгосп. Причому, так писали тодішні газети. Тепер на балісі сільради гасить артезіанський свердловина, чотири водонапірні башти. Розпочато газифікацію сільських осель. А дороги, тротуари, ос-

вітлення вулиць, озеленення, ринок, стадіон... Лінійне селу, вважаю на облік пам'яток історії та культури в селі — 14. Комунальні послуги потрібні сільським жителям, освіти, охорони здоров'я та іншим. Щоб усе це дати їм і допомогти людям пережити фінансово-економічну скруту, у Великих Сорочинцях організували сільський комунгосп.

Це саме той самооскочений робітничий підрозділ, за допомогою якого сільський голова не лише проголошує загальне положення Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», а й надалі реалізує свої владні права та обов'язки.

Керівники доволених сільрад, бачує, на прохання пенсіонерів доплатити привезти дрова, вугілля, цеглу, пісок... І навіть будувати інші господарський вантаж, тільки руками розвозити. Мовляв, для оренди автомашин у транспортних підприємств немає грошей. Звертаєть-

ся до господарників. А їм самі біди, як церковні миші. Від того сільського міського адалди, що годиться, не зростає.

У сільському комунгоспі Великих Сорочинців є хоч і старенький, але завжди справний самосид ЗІЛ, три трактори, екскаватор, прицепи, набір причіпних знарядь для оброботу ґрунту. Потреби в таких послугах набгато зросло після того, як сільська рада наділила усім бажаючим податкової ділянки в такій розрохунок, щоб коаний дів мав не менш як півгектара землі. Тому з початку року послугами сільського комунгоспу у Великих Сорочинцях уже скористалися більш як п'ятсот господарів.

Не дрібниця і те, що сільському голові не доводиться м'ятн картку перед господарниками, щоб скупити бур'яни на узбіччях доріг.

І навіть коли на луках за Псалом виродили траву, то сільрадські комунгоспів викосили косаркою майже всі ділянки власників ґрунту. Ще й колективному орендно-приватному підприємству «Великосорочинське» допомогли вчасно вкратити більш як сотню гектарів сінокошу.

Третьохлітній, але і так, що за вирощений город чи привезено в доріг паливо в одній одній картку, не менш чим розрохується. У такому злидні сільського голова сам шукає вихід із становища. А районна рада та райдержадміністрація в добродію ділі завжди підтримують підприємливість сільських керівників.

Будь несправедливо не скажати про те, що утворенню самоврядування, зокрема в селах, заважають адміністративно-бюрократичні перепони. Ос і це один приклад. У місті-курорті Миргороді на більш як 47 тисяч жителів тільки один сільський голова.

І навіть коли на луках за Псалом виродили траву, то сільрадські комунгоспів викосили косаркою майже всі ділянки власників ґрунту. Ще й колективному орендно-приватному підприємству «Великосорочинське» допомогли вчасно вкратити більш як сотню гектарів сінокошу.

СОРОЧИНСЬКИЙ ЯРМАК

ти податку на додану вартість».

2. Пункт 11.9 виключити у такій редакції:

«11.9. До приведення законодавчих актів України щодо оподаткування давальницького сировини у відповідність з нормами цього Закону платити податку на додану вартість операції з введення давальницького сировини на митну територію України здійснюється у порядку, встановленому Законом України «Про операції з давальниць-

кою сировиною у звичайно-економічних відносинах».

І. Цей Закон набрав чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.
м. Київ, 15 жовтня 1997 року.
№ 573/97-ВР

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

ЗАКОН УКРАЇНИ Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156) такі зміни:

1. Друге речення абзацу дев'ятого пункту 11.5 викласти в такій редакції: «Введення на митну територію України для вітчизняного виробництва в момент перетину митного кордону до 1 січня 1999 року здійснюється без спла-

Судна в'їзді... на аукціонах

до флоту — дзеркало нашої еволюції до бананової республіки

(Початок на 1-й стор.)

Наша газета останнім часом не раз писала про викраї тривожного ситуацію, що склалася в найбільшій українській судноплавній компанії — Чорноморському морському пароплавстві. Кореспондент під заголовком «Мартинролог втрачених кораблів» («ГУ» за 27 травня 1997 р.) і, поділивши публікації містими, зокрема, застереження: якщо не вжити термінових заходів для звільнення з-під арешту в зарубіжних портах вантажних та пасажирських суден ЧМП, то Україна може втратити, по суті, цивільний флот і перестати бути країною з провідних морських держав. Це саме не раз говорили народні депутати з трибуни Верховної Ради у запитах та пропозиціях, надісланих на адресу виконавчої влади України. Час шов, а заходів ніхто не вживав. Тільки того, що в державній судноплавній компанії «ЧМП» укоріє помилки керівництва.

Та процес, як мовиться, вже пішов: розширяє суден власності нашої держави в іноземних портах розпочався. У Роттердамі пішли «з молотка» теплоходи «Олексій Данченко», «Геріо Станінград», «Академік Стечкин», тут же на 19 листопада намічено виставити на аукціон ще один теплоход — «Мен Скай» (до недавнього — «Ленінський піонер»). В іншому кінці світу, в Мумбаї, продано з аукціону контейнеровоз ЧМП «Капітан Кудь». А Верхній суд Бразилії виніс рішення виставити на аукціон теплоход «Сокіл». Коли вразувати, що за останні роки самим ЧМП (нерідко без офіційного дозволу Фонду держмайна) продано майже 60 суден, а ще кілька десятків їх передано іншим судноплавним компаніям, то від колосальної могутності судноплавної імперії нині залишилося, по суті, лише «ніжки та ріжки». Власне, тепер просто неможливо назвати точку кипіння цієї бананової імперії в ЧМП суден. Власне, посилаються то на інвентаризацію, то на комерційну таємницю (нічого, мовляв, конкурентів знаві), скільки в компанії побачили.

Тому поспішаємо на неділю публікації газети «Морж України», де відруковано списки плавзасобів по пароплаваннях нашої країни, що на середину жовтня перебували в іноземних портах. Так от, за ДСК «ЧМП» числилося 31 судно, причому 21 з них — під арештом. Тобто стільки є претендентів на продаж «з молотка». Ще кілька суден числяться за іншими компаніями, хоча зареєстровані їх за борги того ж ЧМП, а при них нічого, отже, немає. Власне, нині відділ з них можна викреслити з отих списків — теплоходи вже продано. І не не гірші судна, часто — найкращі. Деяким з проданих на аукціонах теплоходів вартість становить до 360 тисяч доларів. Подібна «арифметика» й по інших судах. Отже, втрачаючи їх, борг, за який флот заарештовується, по суті, не зменшується. А він становить, за різними

даними, від 200 до 300 мільйонів доларів. Чому така «вилка»? Та тому, що здебільшого колосиче керівництво ЧМП їх кошичне — Митрансу України виважено їх навіть за ... відсутності переконливих документів. Промовистий приклад — претензія швейцарської фінансово-комерційної компанії «План-марин»: у лютому нинішнього року українська сторона підписала погодження на виважання боргів перед іноземним кредитором у 53 мільйони доларів. З ініціати Південно-Української транспортної прокуратури було проведено ревізію всіх лізингових контрактів та угод пароплавання з цієї швейцарською фірмою. І що ж? Перевірка засвідчила: борг ЧМП «Планмарину» документально підтверджується лише на 18 мільйонів доларів. Та й то, якщо всі представлені документи справжні, фальшиві. Бо, за деякими даними, той борг взагалі в десять разів менший від заявленого — дось у межах 5 мільйонів доларів. Подібне — і в деяких інших випадках. Однак та сама фірма «Планмарин», інші іноземні кредитори заарештовують і продають наші судна, виходячи саме з названих ними сум боргів. Реальна загроза, як стало відомо, прокуратурі найбільш чужим «з молотка» навісна над теплоходами «Академік Міллонішук», «Одеса», «Якіс Бондаренко», «Товбо Айтхайнган», рядом інших суден, що тривалий час перебувають під арештом у зарубіжних портах.

Навіть в іноземній пресі раз по раз з'являються публікації, які стверджують: здійснюється великомасштабний міжнародний зговір, щоб заволодіти флотом України за допомогою фальшивих документів та вигаданих боргів, яких насправді немає. В окремих випадках це на конкретних фактах довели іноземні адвокати, зокрема, стосовно заарештованих у Трієсті теплоходів «Капітан Ермошин» та «Капітан Смирнов». Але чому ж, спитати б, осторонь розвінцання цієї афери стоїть Міністерство юстиції, Генеральна прокуратура, врешті-решт, Рада національної безпеки України? Чому мовчки спостерігають, як міжнародні аферисти пускають «з молотка» майно нашої держави? Щоб не тільки стати його володарями, а й зникнути Україну як морську державу, захопити її традиційні лінії морських вантажоперевезень?

Врешті-решт, однак, — то лише один, нехай і дуже тривожний та сумний, бік справи. Другий — ті повсякдення, що їх знайомають екіпажі заарештованих суден, тоді українські громадяни. Ось лиш один конкретний приклад — доля екіпажу теплохода «Глобал Скай», заарештованого бразилією місяць тому в порту Шарджа (Об'єднані Арабські Емірати). Капітан судна Віктор Бєриков і два члени екіпажу виважено до Шаржи по катастрофічне становище, в яке потрапили люди: за 50-градусної спеки на судні не вистачало води, виключили кондиціонери, закінчувалися продовольство і роз'їдаючи до Олеси і факт зривають на розмовляючих на палубі вогнища. Не дивно, що люди починали хворіти. В одній з радіограм капітан прохав: «У зв'язку з поганим станом здоров'я, вільмовую екіпажу надати

медичну допомогу прошу надати мені заміну». Однак і на швидкому жодні відповідей не одержав. Врешті-решт В. Бєриковий не витримав — наклак на себе руки. Думайте, після цього в ЧМП, в Митрансі сполонилися? Аналітики: «ОС» тепер уже почав слати в капітана Морозова становище: це більше ускладнилося, люди серйозно хворіють — вживайте, нарішті, узгодіть! Не дівалися нікому конкретному, в. о. капітана у відста попереди: якщо негідно не прибує нам зміна, то... 20 жовтня 1997 року о 12-й годині сіджамо людей в шлюпки, залишимо судно, йдемо в порт Шарджа для висадки на берег. Лиш після цього на «Глобал Скай» звернули, нарішті, узгодіть! багатосторонній екіпаж доставляють на батьківщину, замінюють новими. Його очікує, схоже, те саме, що й старий. Тільки й наліз, що судно незабаром буде продано «з молотка».

У краї складному становищі — без заробітної плати, обмаль чи й зовсім немає води та продуктів, без палива й електронергії — перебувають у різних портах «з молотка» заарештовані теплоходи «Петро Довго», «Альба-баран», «Професор Анников», багатьох інших українських суден. Коли їх репатріюють на батьківщину, коли вони одержать зарплату, їм нічого не може сказати. Як ніхто ні в ЧМП, ні в Митрансі, ні в уряді України не хоче, схоже, усвідомити кричущу несправедливість: у далеких морях і океанах кидають, по суті, напризволяще, без засобів на виживання громадян нашої країни.

Хоча й, здавалося б, такі засоби Конституцією гарантовані. Всього цього не помічав навіть Міністерство з надзвичайних ситуацій. Хоча ситуація вже більше ніж надзвичайна. Отож нашім людям нічого іншого не залишиться, як звертатися по захист прав до різних міжнародних організацій, що вони й роблять: дивити й до ООН і навіть до Ватикану, до Папи Римського...

Де ж ніхт? Чи можна ще втрутатися боліш залучити флоту? Втрутатися, зрештою, людей? Ідуть чутки, в тім числі з офіційних джерел, що в стадії підготовки урядові документи, за якими держава, бумшто, бере борги ЧМП на себе — це, мовляв, якось мірою пом'якшить ситуацію, дехто з іноземних кредиторів, очікується, арешт з суден зніме. Дай, як мовиться, Бог! Але чому з отим рішенням зволікають? Чи буде воно взагалі? І що робити, коли зв'язні з його подорожжю не справдіться? Ахте, фрумулю, «перездарування» боргів ще не означає їх відшкодування. Та й що відшкодувати: оті суми, що їх заявлено без переконливих доказів, за сфальшованими документами? Відповідей на ці запитання моряки очікують передусім від керівників держави. Бо саме ЧМП, хоча там і нове керівництво, вже нічого, з усього відомо, не вліє. І коли держава не кине державному паропласту рятівний круг, то воно, безсумнівно, лізе на дно остаточно й безпороготно.

Георгій ВОРОТНІК.

Одеса.

Перед законом усі рівні

Козитинська транспортна прокуратура повідомляє, що за фактами, викладеними у статті під назвою «Районет» закріплено «ГУ» за 1997 р. № 169/1669, проведено перевірку.

Перевіркою встановлено, що працівники лінійного відділу міліції ст. Фастів не затримували громадянина О. Максимову. За останнім, ухваленим у липні, 23 липня 1997 року на вокзалі ст. Фастів було затримано громадянина, яка називалася Бугаєвою Ольгою Олександрівною, 1968 року народження.

мешканкою м. Києва. Г-ка Бугаєва О. О. була затримана за правоохоронення, перебування ст. 178 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а саме: розпивання спиртних напоїв і поява у в'їзному виході з громадських місць. Під час огляду речей затриманої в господарській сумці було виявлено дозволений для вживання алкоголь, що мала характерний запах спиртних напоїв. А зберігання самогону тягне за собою адміністративну відповідальність за ст. 176 КУпАП.

Затримана Бугаєва О. О. показала, що вона вживала самогону за 60 хвилин до моменту затримання. Визнала вона і факт перебування самогону.

Все це відображено у відповідних документах. Дійсно, затримана Бугаєва О. О. протестує проти затримання. Цей протест згідно із постановою затримувачки Бугаєвої Т. А. виявляється у відмові давати відповідей на запитання, висловлювані нешануваними словами на адресу працівників міліції, підозрюваних в їхню сторону

Нам відповідають

та намаганням вчинити фізичний опір. За ці лілі до затриманої було застосовано спеціальні заходи, щоб зупинити її. Затримувачка Бугаєва Т. А. обрала спідвіз різними словами. А це випадкові пасажирів, які часно виконали свій громадянський обов'язок — допомогли органам внутрішніх справ (Прокуратура має у своєму розпорядженні письмове пояснення одного із свідків з усіма даними та дані на іншому свідка і за необхідності може ознайомити з ним респектано).

23 липня начальник лінійного відділу міліції ст. Фастів розглянув адміністративні протоколи затриманої Бугаєвої О. О. За скоєне правопорушення на неї було накладено штраф у розмірі трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушенні законодавства України з боку працівників міліції під час затримання гр-ки Бугаєвої О. О. не виявлено.

САВЧЕНКО В. М.,
в. о. Козитинської
транспортної прокуратури,
юриск. І класу.

Як це каже, я бога люблю та не навдивити брата свого, то неправдомовце?

Перше соборне послання святого апостола Іоанна Богослова, 4: 20

Дивитися через одиннадцять років на чорнобильську трагедію анікієльни не летіє, ніяк 1986 року. Постійно зустрічаюся з людьми, які вивчають це подорож до населених пунктів, знову й знову переконуюся, що чорнобильські проблеми не зникають, а наростають, ставлять людей у винятково важкі умови. Це стосується і мешканців невеликого села Черемшів на Поліському районі Київської області.

Ось, що пише його мешканець Віталій Володимирович Маковський. «Від нас до ЧАЕС 20 кілометрів. У травні 1986 року нас було відселено у село Радичів. Селище не мали, Терпили великі нещастини. Змушували бути задіяні у місцевій колгосп корів, телят, свиней. Кури, гуси та качки, що залишилися в порожньому селі, загинули. Гроші за лікування худобі не виплатили, а перевели на овдаників, але без нашої згоди. Через два місяці нам дозволили переселитися у село Черемшів. Але не мали там нічого, приїздили домашні тварини. Під час голодомору у 33-му ми вдарили заводи рибної ловлі та двір школи. Тепер же ловити рибу в Черемшіві можна, але не в Чорнобильському. Щоправда, улітку 1986 року до нас приїздив Володимир Щербішків. Прості колгоспники з ним не зустрілися, лише районний та сільське начальство. Але зголом у селі спотворили магазин, лазню та мелдунці. Це велика справа. Школа, але тепер і магазин, і лазня не працюють. Село газифікація. А от лазню беремо з колгоспників. Володирів не працює. Мисливці в село не ходять автобуси.

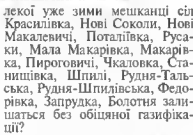
Ось нещодавно до Черемшів приїздили чутя, їх громадянин, старшим 80 років, дєржава повертаєме заощаження. Школа, але у насому селі навряд чи хто доживе до такого віку. І гроші на охорону, і харчі, і одяг і невеликі є у кожного. Пенсію отримуємо з кліматичного застрижком. Сумно від цього всього.

У мєстєму окрєді десятки тисяч осіб, їх мешканців под страждать від атомної катастрофи. Страждать і тому, що понад два роки в більшості КСП не отримують зарплату, і тому, що їм не видають пенсії, і тому, що пенсіонерів, які по кілька місяців не одержують пенсію. Нагадаєм собі сорока років. Та й їм виплачують у два рази менше. І це розділення між керівниками і робітниками, і між тими, хто в міській, і в селі, і між молоді, і на величезній, на електроенергії, на опаленні? Проводять мене маленькі окупи, — розповідала мені учителька-пенсіонерка з 45-річним

пєстажєм, — хлібцьє приносить. А мені так хочеться хліба б надивешьких цукерок їм купити. Щоб їз бабусини руки. Та нема за що. Останні копейки віддають в аптеку.

Безперечно, розмір пенсій катастрофічно малий. Але нині мова не йде про його збільшення. Суттєво погіршені заборгованості як зарплати, так і пенсій.

Подвійна була завалила на цих людей. І навіть не тому, що Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та справ захисту населення від наслідків чорнобильської катастрофи не має достатньо коштів, щоб своєчасно латати дірки на шляху програми ліквідації наслідків аварії, а тому, що сама ліквідація здійснюється якось однобоко ще з травня 1986 року. А як же ще можна прокомунікувати те, що й непа-

декого уже зимі мешканці сіл Крипілка, Нові Соколи, Нові Макаленіч, Потапівка, Русакі, Мала Макаренка, Макаренка, Пирогович, Чкаловка, Станішківка, Шпіль, Рудь-Галачівка, Русакі-Шпільська, Федорівка, Запорожа, Болотина залишається без обіжної газифікації?

Пошукаючись на інформацію «Про стан фінансування об'єкту ліквідації району за чорнобильською програмою за станом на 1 січня 1997 року» управління капітального будівництва зафіксувало району, заплану, що чорнобильська програма профінансована лише на 15 відсотків. Отже, неважко зобразити висновки, що до кінця поточного року нам навард чим буде профінансована хоча б на 50 відсотків.

Проблеми ці десятки разів порушувалися у засобах масової інформації, у безлічі листів до найвищих адміністративних структур. Але відповідь одна: нема грошей. Де ж ці гроші? Гроші? Навіть не можна стверджувати, що вони у приватних багатоконверсійних банках на околицях Києва чи в іноземних банках у тісному дворі міністерств, Кабінету та банків. Але це спотворює до сумних роздумів.

Ще стільки разів не відіслений зони безумовного (обов'язкового) відселення Польського району та з 30-кілометрової зони ЧАЕС. Знову ж — нема коштів. Безкоштовна юридична допомога в газету «Сільські вісті» за 23 вересня цього року. Кореспонденту «Одному» — горе, іншому — гроші морє про розтринькання грошей на приватних підприємств. «У селіш «Сільмашу», що в Ковелі, збудовано новий бу-

дильок за кошти Мінчорнобиль, який нещодавно зано в експлуатацію. Квартири мали отримати згідно з чергою люди, котрі потерпіли від наслідків чорнобильського лиха. Але, з усього видно, дехто зашкалює у тім, що «чорнобильськість» тут не допускається.

Пропавше світло на розбазарення чорнобильської катастрофи і відповіді заступника Генерального прокурора України Олєги Колінько на запит народного депутата України Володимир Яворський. «Встановлено, що в с. Пєсєна Баршійського району для пєселєнєніє іє смт Пєсєльсьє побудовано 100 будинків садибного типу. Згідно з рішенням райвиконкому від 27 вересня 1994 року вони передані на баланс Баршійського комбінату комунальних підприємств. Їх нині 15 будинків у постійній користу-

ванні особам, які, відповідно до вимог Закону України про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи», не мали права на їх одержання. Головному лікарю райсанепидемстанції Лєтєвську М. І. такі будинки було надано в постійне користування безплатно, оскільки він не втручався у процес одержання у м. Києві житло як евакуйованих з чорнобильської зони.

Допущені порушення чинного законодавства при розподілі житла є наслідком зловживань службовим становищем з боку ряду посадових осіб Київської облдержадміністрації та Баршійської селищної ради. Тому прокуратурою Київської області 4 серпня 1997 року порушена кримінальна справа за ознаками злочину, передбаченого ст.165 ч.2 Кримінального кодексу України (зловживання владою або службовим становищем), співістю у який триває».

Якщо ще донедавна проблемами «ліквідації наслідків» концентрувалися наслідки відселення людей, лікування, забезпечення їх медикаментами, оздоровлення тоді, що тепер додалися проблеми міста Славутич, селища Ізюм, а особливо міста — самої ЧАЕС.

Славутич було збудовано для сімей працівників атомної станції. У самому місті — ніякого виробництва, лише підприємства соціальної сфери: спортжєстні установи й організації. Для жє, соціальна сфера Славутич — на балансі АЕС. Законірно, що рівень життя славутичанів прямо пропорційний роботі атомної станції. Нині ж там не працює жоден із чотирьох бло-

ків. Четвертий зруйновано під час аварії 26 квітня 1986 року, перший зупинено згідно з домовленостями за «великою ціною» у листопаді 1986 року, другий та третій зупинені у зв'язку з ремонтом. Кошти для утримання зупинених енергоблоків нема. А на це потрібно 64 млн. грн. У тому числі 8,99 млн. грн. на зарплату для 2900 чоловік.

І в Україні і в розвинених країнах бди міста. Ажє у нємєу мешкає понад 26 тисяч чоловік, і зокрема понад 9 тисяч дітей. Якщє не працює АЕС, звідки ж виважають кошти на виплату зарплати майже 6 тисячам її працівників, на утримання соціальної сфери Славутича? Принаймні звідки, що фінансування на утримання Славутича в обсязі 11,8 млн. грн. та 14 млн. грн. для відселення мешканців тимчасового селища Ізюм у державних бюджетах на

ва. Ажє матимє додатковє електроенергїє, дефіцит який навітряний. Крім цього, станція матимє кошти не лише для заміни атоміканік, а й для забезпєченєня соціальних потреб мієта.

Дехто з владних структур України вважає, що припинити роботу всіх енергоблоків можна вже тепер. Гроші ж їм не потрібні, перекаліть атоміканік та для розв'язання проблем Славутича, сподіваються, виплатить країни «великої сімки». Але це розумно, що не тримають брехливі роки. Звичайно, аскриві промови, організовуються фуршет, та грошей як не було, так і нема. Аналітичний підхід свідчить, що сподіватися потрібно лише на власні сили. Грошей для вирішення загальної проблеми в Україні тепер нема. Але одночасно можна шукати і знайти вирішення проблем життєво важливих.

Горькість невірності проблеми і в 30-кілометровій зоні. Даються звичайні невірні рішення, прийняті ще багато років тому. Ще тоді, коли вважали, що грошей в Україні бездонна бочка.

Є, скажімо, у Чорнобиль промислово-будівельна компанія «Атомобуд» — нині близько 1500 працівників. До складу компанії входять підрозділи управління автотранспорту та механізмів. Працівники останнього, а їх трохи більше двох тисяч, працюють лише одержують зарплату. Пенів їм, люди неодноразово зверталися до керівників компанії. Але їх не те що не чули, а й слухати не хотіли.

Тому працівники управління автотранспорту відмовилися працювати доки, доки керівники не покажуть про зарплату. Керівники компанії не захотіли заборонити виділяти вантажним талонами на харчування і водночас інтенсивно шукати спосіб розплати з ними, що за власної прохоті одержувати зарплату. Нині вже розповсюджені поштою повідомлення про звільнення з роботи працівників управління автотранспорту. Але звільню з декількома працівниками управління автотранспорту промислово-будівельної компанії звертає до міністра енергетики України Олєксєя Щєбєрєзова, який склав спочатку звільнення з роботи, а вже потім виставив йому про звільнення.

Уважно вислухав делегацию українських глав адміністрацій Президента Сєтєні Кушнарєв. Ця трижовий ситуація було присячено кілька телепередач та прєс-конференцій у Верховній Раді, мо писували та ух. записи, звернення до Президента Лєонїда Кучмє та Прєм'єр-міністра Валєрія Пустовитєва. Але, як не сумно констатувати, віз і нині там.

Отжє, розростається метастаз чорнобильської катастрофи. Потєрпїли втрачають не лише сили, енергїє та терпіння, а й віру та надїє. Останню зловисно знаємо. Але не тому, що по-іншому не можна.

Іван КРИМОВ, народний депутат України.

На допомогу маю безпечення

Сьогодні реальну допомогу молодоземчєм можна отримати не лише від державних установ, а й, як не парадоксально, тих, хто в фінансовому плані сам потребує захисту, — студентів навчальних закладів.

Таку можливість надає проєкт «Безплатна юридична допомога», який унієтє студентів-працівників юридичного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка під керівництвом практичного юриста.

Проект «Безплатна юридична допомога» передбачає надання населенню, пенсієнєє законодавство, трудовє законодавство, житловє законодавство, цивільне законодавство. Безкоштовна юридична допомога наданє безкоштовно надається за програмою «Про Волю» (латинським «pro» означає безкоштовно, а в інтерпрєтації Асоціації студентів-працівників безкоштовна юридична допомога).

Протогипотами програми «Про Волю» стала програма навчання за так званим методом «клініки», яка запроваджує у своїй практичній діяльності студентів «Проходження» через що

програмою обов'язково для американських студентів. Не закінчивши її, американський студент-правник не може отримати диплом та надалі працювати як практикуючий юрист.

Непогано було б і в нашій державі встановити обов'язковість такої програми для студентів-працівників, зрозуміло, «Про Волю» обов'язково для українських студентів юридичних факультетів і відігравати в її виробничих кошти. Держава зробила б велику справу в напрямку допомоги майбутнім юристам, забезпечивши порядок з цим програмою готувала б сту-

дентів до практичної роботи водночас з перевіркою знань, які було здобуто ними в процесі навчання.

На жаль, нині програмою «Служба безплатної правової допомоги молодоземчєм» («Про Волю») займається лише Асоціація студентів-працівників юридичного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка.

Ще по кілька років потрібно для укомплектації осей і турботи про наших громадян. Сподіваюсь, не остання.

Дмитро ЗАСЬК, член Асоціації студентів-працівників (044) 221-02-22.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Дитинство і салют

У школі вона мала за поведінку двійку. Повсякчас тікала за огорожу інтэрнату та ще й підбурювала ją це інших. Якось у Лутанську (спешкаючи для дітей з вадами руку трічі змінокала адресу) діти повели до театру. Аж ось чуєть — на вулиці салют почався! Усі бігом надвір, і Надя гайда за ними у будинок юрбу! Оди жінка, зирнувши на неї, з'єхидставала: «І куди ще й вона їде?»

— Я розумію, що іноді шокую людей своєю зовнішністю, — каже Надя. — Спочатку, коли мене зневажали поглядом чи словом, я ображалася. Потім це мене смішило, а тепер таких людей жалю.

До семи років вона ходила сама чи з конструктором, допоки діти парували не збили її з ніг. Відтоді пересувається на возику. У квартирі все пристосовано до її зросту — вимакички, світлячки.

— Я могла б і тепер рухатися на милицях. Але тоді з мене десять потів сходить. Яка різниця — все оди маленька! Так прийняла надарбувати життя.

Перед закінченням інтэрнату директор викликав її до кабінету: «Ну що, вишиєте собі шутілочку в будинок престарілий? Кому ж ти потрібна — до інституту дорога закрита, на роботу не приймуть...» А вона, шперта, — не хоче. Повернулася в село.

— За відцєю я оптиміст, лідер, буютьчий, одне слово — вредна, як мене кажуть. Не люблю, коли мене поглядують. Удома поранесі сама: варю їсти, пишосую, мию підлогу, перу. Хіба ось штори повісити складно. Чи переробити лампочку вкрутити. Та, зрештою, мож на вишити на стлі.

Згодом встановувалася на фабрику «Житиць» у Житомирі в акумуляційно-надоміщені. У ті часи вдалося «вибити» автомобіль, навчилася його водити. Може б, і не поїхала зі світильнич, від матері, до міста, акиби була там хоч якусь роботу. І який не зустріла його...

Кохання і папуги

Те, що про в юності могла тільки прочитати в книжках чи здогадатися, десь підлігшиши за захопаною парочкою під березою, вона таки пі-

— Я не можу про нього сказати щось погане. Він бачив, ака я, і все оди прийшов до мене від ішої жінки. Рік ми жили без розпису. Я завжди казала, що він вільний у своєму виборі. Одик сам відомовився зоружитися. Після розлучення два роки про мене ніхто не гадував. Хоча б хотів зателефонувати і спитати, чи жива я.

Маленька Надія

ПЕРЕД прильком магазину вона гукає продавчинь: «Дівчата, шукайте лавнички!» Я маленька! Підбрати собі зупища без'якшадного розуму — тепер не проблема. Адже у дитинчому асортименті є не лише сандвички. Прше, коли по тобі щось пройде в тролейбсі чи втратитися на вулиці. Якщо надобор одеситки, вона все оди ацодить і бже, їде на базар чи проде коло магазину, під домівкою, жуваючи та цукерки. Ось така мешкає собі десь у Житомирі 38-річна Надія Шеремет, у якої, як сама каже, є оди великий зріс — гордиця.

кала. У санаторії познайомилася з чоловіком, «афганцем», який мав нестрасні поранення в ногу і порів'яло з нею був зовсім здоровий і майже атлет. Вийшла за нього заміж.

Постало питання: де їм жити? Надія поїхала до Києва, в Кабінет мі-

ністрів, просити в Житомирі квартиру. А там пошука: «Наполе ти завіз вийшла, акиж ти їде?»

Квартири добилася. Шість років вони прожили разом. Усього було, а хорошого, каже, більше. Подорожували (об'їздила ка своєму «Запоріжжі» майже всю Україну), вона бачила, ака в інших містах інваліди мають свої товариства, асоціації. Загорілася сама сама. Зародила, агрутувала, створила, очолила... Одик круто повернулася до своєї ж літньої і розлучило її з чоловіком. Покохав він молодшу дівчину-інваліда з цією асоціацією...

Маю на увазі інвалідів, яких сама ж гуртувала, підтримувала, які мені ближчі, ніж інші люди. Знаєте, до асоціації приходило багато людей, котрі шкуталася чи мли на добі чиряк, а працювати не хотіли, виправдовувачи, що вони, моєля, інваліди. Якось познайомилася з одиим чоловіком, котрий в аварії втратив руку. У нього був такий стан, аби відірвало шутілуба. Б такій висліді: буття визначає свідомість. У мене ж вавкаси: свідомість визначає буття.

Люди (чоловіки і жінки) вона все мене простила одиому обмалу. Давно познайомилася з чоловіком: білкався він, що йому але, що потрібне допомоги, ніде жити... Пошліла, дала притулок, клоці. А одного дня повернулася додому, гуляк — гроші пропали! Та неважкою на, десь судити їй навіть заздрити. Бо вони, здорові, до

сорока п'яти років не змогли знайти чоловіків, а вона, ось така, їх мала...

Тепер Надія живе сама з папугами. Десять п'ятко — і заняття якесь б, і веселіше, і, продавчиці пташук, щось до пенсії в 41 гривню 55 копійок буде. Може, боїться нового обману, чи по хтось «клопне» лише я її квартиру, чи знову обкраде її дупу...

Тролейбуси й гості

Доки авто було на ходу, могла вибратися за якімсь товаром в інше місто і на ринку щось уторгувати. Фабрика, бо давно стояла. Іна разів сиділа за кермом — і на тобі: потрапила в аварію.

— Тоді я мало не збожеволіла. Машинка була для мене за яком 13 життям. Я втратила роботу в одній акціонерній компанії, куди хотіла вліптуватися. Рік збирався на ремонт. Навчилася обходитися без хліба. Але якіколи не позачала грошей.

Свого «Запоріжжя» Надія відремонтувала на свій власний розрід, робила його зарпуге. За нинішніх чилі вона тільки мере його відомовити. Пристосувалася їздити в тролейбусах. Сама закладе приступками. Якщо хтось мігав поступитися — сиде, а ні — поставити свого колеса на бік і вмотисити на йому. Бува, заїде на передній майданчик, а варод усе лопить в лаврі: — Та проходите далі!

— Куди? Там каліка!

— А то вона там робить?

— Та біс її! ***

... На кухні напервері щезбали папуги. Я не стала зупиняти хазяйку, ака намагалася пригостити гостю. Вона самотужки заплывовала грі, запарювала заварку, спитано добитуючись до плити через нехитрі пристосування — лавку, ослічники, втягаючи з пекана паличкою філіжанку. А потім ми неважно пили чай.

Ось таке в мене буття, — змовіла Надія. — Ноді, мабуть, і на два життя вистачило б. Хотів дожити на все парікаті... А мені ще бардак, зяєте, навіть подобається!...

Юліана ШЕРЕМЕТ.

Фото Андрія КАРДАНІА.

Житомир.

Якісся французького маляра

Накував собі в кузні літа

ЯКОСЬ чернівецькі міліціонери побачили поблизу міської ратуші сліпачо на лаві догосподнього несезонного чоловіка. Стражам порядку він видався бжежм. Але ратом незнайомце заговорив до них добіроно французькою мовою. На шість, оди з міліціонерів зупинився, акиж казав. З'ясувалося: людина на лаві — громадянин Франції, художник.

Мсьє Франку, тридцятишестирічному романтику з Парижа, заманулося здійснити подорож шляхами відомого полководця давнини Олександра Македонського. Цей задух благословина сам Президент Франції Жак Ширак. Вия да спеціального листа, в якому просин можновладців краї, де мав побувати Франк, не змозі підтримувати мандрівника.

У Монголії художник вирішив відпустити від маршруту і податися в держави, що входили до складу колишнього СРСР. Та в Росію йому не видали візи. Тому Франк рушив до се-

редньоазіатських країн. Подорожував верхи на коні. Багато фотографував, млював, віз щоденнікові записи, казав на меті аспустити в майбутньому книгу вражень від побаченого.

У Киргизії Франка обікрали. Забрали все до антики: коня, фотоапарат, відомі палички. На цисти, злиналися документи та лист Жака Ширака. Добрі люди допомогли дістатися Грузії, а звідти Чорним морем — Одесі. В місцевій мереї подарували коня, дали гроші на дорогу.

З Одеси мандрівник узав курс на Чернівці, бо планував побувати в Карпатах, щоб зробити замальовки тамешних ландшафтів. У дорозі потрапив під сильну зливу. Кожен на дорозі, а одиом з буюківських сіл, а сама подався до обласного центру, щоб зустрітися з мером міста. Проте аудієнція не відбулася: Франк прибув сюди у нічхлід.

Ось так нія і опинився на лаві під мерією, де його й розбудили чернівецькі міліціонери. Під час інциденту до вартоних порядку підійшли працівники художького музею. Вони запроси-

ли незнайомця до себе а гості. Нагодували, організували теплий душ.

Паніше так вивразили зустріч мандрівника з головою міськради Миколою Федорком. Відрекомендувавшись, Франк показав йому листа від Жака Ширака. На то міський голова сказав:

— Ми й без цього документа надади б вам допомогу. Адже гостинність — уроджене риса буюківщини.

Микола Федорук посприяв, щоб мандрівного художника та його чотиринного друга іспанця іл вантажному автомашинію до Івано-Франківська. А звідти, уже в сідлі іншого, більш витиналого, коя, подароного прикарпатцями, ніл вирушив до Бучагешта. За чирим місяці планує бути в Парижі.

— «Україні до сілі розчули мене своєю душевною відкритістю і порядністю, — сказав на прощання французький мандрівник. — У кизі промю одесією вашій чудовий землі і вапим людям буде присвячено цілий розділ».

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Електрат із сервісизма, або Чи є майбутнє у паперової приватизації?

ЗГІДНО із Законом України «Про приватизацію державного майна» від 19 лютого 1997 року кожному громадянину України надається право на безоплатне придбання частини державного майна на суму одержаної приватизаційного майнового сертифіката». А Конституція України каже: «Ніхто не може бути примусовно позбавлений права власності» (стаття 41). Конституція також передбачає, що «якщо прийняті нові закони або внесені зміни до чинних законів не допускається звернення з існують на об'єкти існуючих прав і свобод» (стаття 22).

Як бачимо, приватизаційні права громадян чітко визначено законом і вписано Конституції України. Втім, протягом усього часу обігу майнових сертифікатів їхня номінальна вартість (сьогодні одна доларове 500 гривень) прийняла у 10–20 разів менше від ринкової ціни, майже 1 мільйон сертифікатів залишили невтрученими, а 20 мільйонів сертифікатів лежать десь у шухлядах громадян.

Отже, держава не виконує свого зобов'язання щодо забезпечення майнової гарантії приватизації. А мільйони громадян не бажать реалізовувати своє «завулене» приватизаційне право. За такої ситуації єдине, що можна зробити, не розривати зв'язки з державою, а це продовжити термін валидності та обігу приватизаційних сертифікатів. Що час від часу і відбувається.

Приватизаційні сертифікати — це суверенні опціони, а не приватизація. Майно державою, а громадянами, які надають громадянам право на отримання акцій українських підприємств на пеню суму у майбутньому. Головною особливістю цих опціонів є невизначеність терміну їх реалізації. З усіх умови, на яких підписано завершення народної (безоп-

латної) приватизації можливе за умов забезпечення приватизаційних сертифікатів відповідною власністю. Єдиним критерієм виконання умов контракту з боку держави є практично 100-відсотковий обмін отриманих сертифікатів на акції підприємств, що підлягають приватизації. Припинення сертифікатної приватизації у будь-який інший спосіб обмежує конституційні права громадян і може стати предметом розгляду Конституційного суду України будь-коли, доки не відбудеться відповідної статті Конституції України. Тобто робити висновок про те, що «паперова приватизація» себе вичерпала, зовсім.

Твердження про те, що в паперової приватизації відбувається все, чак казку про її завершення, може здатися дещо дивним. Проте чітко прозвучало лише правдою сказати. Головним чинником, що дає підстави виступати про завершення приватизації, є наявність 20-мільйонної «асоціації» власників майнових сертифікатів. Та і кілька мільйонів громадян, які не отримали своїх сертифікатів, не аргументувати теж не можна. Не казати вже про тих людей, які кованню мірою взяли участь у приватизаційному процесі, але позбулися навіть формального права на отримання об'єкту частки державного майна.

Незбаром усі ці категорії громадян України перетворяться на «електрат». І можна передбачити, що об'єднання залозити «справжню приватизацію» не будуть, а будуть переформовані об'єднання. Тут слід наголосити, що для проведення «справжньої приватизації» поки що залишається шанс на відміну, скажімо, від повернення знеціненої власності.

Протягом останніх років щекі мрію неодноразово аналізувати перебіг приватизаційних процесів (див. «ГУ» від 31.1.92, 18.5.95, 5.6.96, 26.2.97), тому лише зазначимо, що сьогодні в Україні бракує політичної та економічної умов для здійснення легальної приватизації.

Приватизація, тобто приватизації згідно із законами про приватизацію. «Людина із сертифікатом» постала як інструмент у приватизаційних заходах, процес приватизації віднаходить альтернативні шляхи, а законодавство протиставляється до «альтернативної приватизації». В результаті маємо дискримінацію ідеї приватизації і адекватну відповідь «асоціації власників сертифікатів». Останнє означає, що дія вийшов із палики, але не поспішає виконувати бажання відповідного господаря. Звичайно, діяно вже можна й надалі відчувати: «Пенематге, що вкладає» — а можна створити йому умови, щоб він, тобто пересічний громадянин, сам все зрозумів.

Принципово все дуже просто. Треба зробити так, щоб навіть вищі посади особи не називали майнові сертифікати «папірцями». Звісно, заборони та заборони тут не допоможуть. Тому потрібна номінальна сертифікатами виклика повагу в будь-якому, а кожний пересічний власник сертифіката міг розраховувати на отримання акцій, ринкова вартість яких була б не менше за номінальну сертифіката. Якщо не порушувати питання про сертифікати приватизації саме таким чином, то можна це не одну «приватизацію п'ятирічку» приватизації розробити теорії про «справжню приватизацію» «ефективних власників», «соціальний захист» тощо.

Із сучасної точки зору виходить приватизація — це перетворення 52 мільйонів громадян України на акціонерів так чи інакше. Чи це дійсно відбулося чи ні, 20 мільйонів громадян, що взяли участь у процесі приватизації, справжніми акціонерами? Відповідь однозначна — ні. Хоча б тому, що багато громадян взагалі не отримали акцій в обмін на свої майнові сертифікати. А так звані дивіденди — це лише, так би мовити, заховаували захода адміністрації підприємств. Найкраще це засвідчує практична відсутність ринку акцій приватизаційних підприємств.

З другого боку, звичайний акціонер

— це інвестор (підняв або компанія), який вкладає приватні грошові або матеріальні кошти в приватне підприємство (приватний сектор економіки). Він розраховує на прибуток і успадкоємлює певний ризик, то завжди супроводжує інвестиції. На відміну від цього акціонер підприємства, що приватизується за сертифікати, отримує якій будинок даром, а ватак не є інвестором у значимому розумінні. Все це було добре відомо як початку приватизаційного процесу. Але сьогодні очевидна відміна інвестицій в економіку повсякчас як несподівано відкриття, що зроблено в результаті приватних пошуків.

Щоб не плутувати в поняттях, підкреслимо: нормальна економіка передає наявність у вій приватного сектора. Якщо ставити за мету створення в Україні нормальної економіки, то без реальної приватизації швидко формування повноцінного приватного сектора української економіки неможливо. А відсутність приватного сектора унеможливило природний інвестиційний процес. Саме на угодування приватизаційного та інвестиційного процесів має бути спрямовано реформування економіки.

Сьогодні робляться спроби залучити іноземні інвестиції до «трохи приватизованої» економіки. Така економіка приховує а час великий ризик для інвестицій. І іноземний інвестор потребує для своїх інвестицій — «ефективних власників, які виконують свої зобов'язання» — «ефективних власників», «соціальний захист» тощо. Іноземні інвестори обмежуються лише дешевою робочою силою. Як у будь-якій саморозвиваючій країні. І, на жаль, сьогодні, на жаль, що в Україні, це забезпечується унікальною можливістю все розділити і ні к кому нічого не забирати. Це був би і найкращий соціальний захист кожного громадянина, і максимальний зиск для всіх професіоналів приватизаційного процесу. Лише за цих умов і можливе підвищення економіки.

Сергій ПОЗЖКОВ, доктор фізико-математичних наук, Київ.

ПРОФЕСОР Ф. Паркет, член продовольчої сільськогосподарської організації при ООН, стверджує: тільки ретельне аграрного сектора сприяє розвитку сільськогосподарської економіки. Сільськогосподарський сектор — це основа економіки. Сторона підлягає промисловості без сільськогосподарства не дають результату. Тому має відомості, піднесення економіки і нарощування промислового потенціалу потрібно розпочинати з сільськогосподарського сектора, окрема забезпечення стабільності урожаю.

Україна має близько третини найкращих чорноземів світу. Але врожай в середньому в 2–3 рази нижчий, ніж в економічно розвинених країнах. Причини втрат багаті. Так це основна — чітко виражений континентальний клімат. По тої ж морози і несприятливі зими, то жарке літо, то неспівпадіння температур — все це знижує врожайність.

Озими зимаре на міліметрові тектоніки, що призводить до значних енергетичних та матеріальних затрат. Поле не обігрівся, але підвищується стійкість рослин можна. Дослідження в області фізіології (науки про життя рослин за відмінних температур) допомогли визначити ті генні, що відповідають за стійкість до температурних стресів, і з'ясувати, які біохімічні процеси відбуваються в ліпидній частині мембран за несприятливих умов. Унаслідок експериментальних пошуків знайдено речовини, які протектори — антиоксиданти і термоадаптанти, які підвищують морозостійкість рослин на 1–1,50 С. Проводження цих робіт — критично важковому роз'ясненню проблеми морозостійкості та за забезпечення б стабільну врожайність. Результати експериментів у НВО «Еліта» Сум-

Будемо високої врожайності мати. Треба про це лише подбати

ської області довели: застосування криопротекторів-антиоксидантів від 25 до 5–10 г на гектар збільшує також урожай зернових на 3–6 ц/га. Весняні заморозки частіше пошкоджують овочеві культури і квіти плодівих дерев. Криопротектори забезпечують морозостійкість і в домі томатів, прискорюють достигання плодів. Термоадаптанти допомагають також уникнути впливу різких весняних морозів на абрикоси та персикові дерева протягом 10 днів від початку цвітіння.

Середній врожай картоплі в Україні близько 100 ц/га, а в Європі — до 300 ц/га. Вона дуже чутлива до температурних перепадів. Адаптанти на 11–18 % підвищують валовий збір. Рослини при обприскуванні криопротекторами підвищують продуктивність до змін довкілля. Енергетичні заощадження лідуть на підвищення врожайності.

Існуючі неадекватні кисневий режим ґрунту при перерозволенні через застосування важкої техніки, істотно знижує продуктивність рослин. Таких успішних ґрун-

тів в Україні — кілька мільйонів гектарів. Запропоновано професором В. Малуком обробка насіння — сполучати ватомо пшавини і крохмалю в умовах пожежі. Прибавка зерна сягає 6 ц/га. Але дослідження, на жаль, припинили. У перелових країнах,

у той самій Японії, США, Німеччині, застосовують це, що може принести технологію користь. А тому б не переривати нігичний шлях до розробки на сортозмішанні? Усе має працювати на державу, на добробут народу.

Потенційна врожайність сільськогосподарських культур дуже велика. (Відомо, що озима пшениця Миронівська-808 на Пржевальській сортозмішанні забезпечила урожай зерна в 113 ц/га). Але вимушена адаптація до несприятливих умов середовища знижує її.

Термоадаптантів-криопротекторів потрібно дуже мало. Вони діють адресно на міні центри рослин. Як добрі підвищують врожайність в історії землеробства, так і термоадаптантів сприяють підвищенню адаптації до несприятливих умов середовища.

Розробка рослиннозахисних технологій сприятиме підвищенню і стабільності врожайності, а відтак — економічній державі літерство, економічній вигоді і авторитет.

Наскільки б країна не була багата мінеральними ресурсами, але згодом вони

Новітні технології

виперуться. Економічний аналіз, проведений академіком І. Юхоневичем, показав, що «пальне і метал нам потрібно вивести з країни, а королоню, якщо провадяти туди продукцію сільськогосподарства». Тому потрібна національна, професіоналізована програма для стабілізації врожайності в екстремальних умовах. До її виконання мають приєднатися фізіологи, біохіміки, рослинні, агрономічні, фізичні і генетичні інженери, метеорологи тощо.

Ми маємо багато втрачати внаслідок неурожаю науки. Наприклад, роботи професора М. Холодного, який працює в Академії наук, у нас було визнано шкідливими, фантастичними, що викликало відмову від державних замовлень. Після смері меншого всь науковий світ визнає його істотні розробки. На їх основі за кордоном створили новітні технології, які використовують на акційних реєвоні. Купуючи їх за рубежом, ми потрапляємо і в економічну залежність. А могли б самі, шануючи інтелектуальну твор-

чість, провадити і мати літерство та авторитет.

Прогнозують, що кліматичні умови погіршуватимуться. Та досі у впливі аграрних західів немає супроводу декількіх істотних високої врожайності за екстремальних погодних умов. І наявність науково-дослідного інституту з фізіології в дослідженні з агрохімією (а такий інститут раніше був в Україні) в аграрному університеті не лише підвищить якість підготовки спеціалістів, а й прискорить впровадження у виробництво наукових досягнень і нових технологій. Державна тільки вирає. А стабільна висока врожайність — це істотний розвиток переробної промисловості.

Масово набагачити чорноземні ґрунти, і за запасами мінеральних ресурсів посідають шосте місце в Європі — перше. Використовують наукову творчість, впроваджуючи свої новітні технології, зможемо подолати кризу в сільському господарстві з відродження села, створення глибоких умов життя і стабілізації високої врожайності за будь-яких погодних умов. Дорогу здолає той, хто йде.

Олег КОЛОДЦА, доктор сільськогосподарських наук, Володимир РЯБЮКІЯЧ, вузький співробітник.

«Умань! Добра, ласкава Умань...»

Так писав про це місто Василь Симоненко. Умань та її красу Софіяку не можна не любити. У цьому ще раз переконали уманці, святкуючи традиційний День міста, котрому за нещодавно виявленими історичними свідченнями, виповнилося п'ятдесят літ. Щоправда, місцеві краєзнавці переконані, що Умань набагато стародавніша, і продовжують пошук...

На урочистостях, як і годиться, звучали привітання, зачитувалися святкові телеграми. Навіть з моря, з ракетного корабля, що носить ім'я славної Умані, надійшов привіт.

Чи не найвилючнішим моментом свята стала урочиста, просто неба, реєстрація шлюбу п'яťох пар юних уманців. Наречених вітали вся Умань. Розчулені батьки міста подарували молодим сім'ям для «розведення» хатнього господарства по холодильнику.

А потім під олеськи вийшло усмінене щасливе подружжя з новонародженим сином на руках... Крихітний Ян виявився 500-тим юним уманцем, котрий з'явився на білий світ цього року. Родину Збаревських привітали представники міської влади і вручили щинний подарунок. Відбулася урочиста реєстрація новонародженого.

Поздоровляли на святі і працівників центральної міської бібліотеки, котрій виповнилося цієї осені 100 літ. Привітали земляка-уманця, відомого дослідника Григорія Беца, котрий свою працю «Історія Уманщини» присвятив молодим сучасникам. Вшанували також лікарів, учителів, хлі-

бопеків і... двірників. За підсумками конкурсу огляду «Чисте місто» (до речі, такий огляд проводить в Умані систематично) кращим двірником року визнано сумлінку, працюючу живку, сиражню патріотку свого міста Зинаїду Косу.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Хроніка. Факти. Події

Світлана

Торгувати треба за правилами

Прем'єр-міністр Малайзії закликів лідерів країн, що розвиваються, «спільними зусиллями» домогтися запровадження міжнародних правил торгівлі валютою. Необхідно «зупинити неестетичні й несправедливі валютні спекуляції», підкреслює він у промові на відкритті в Куала-Лумпурі конференції лідерів держав і урядів країн-членів «Групи-15». Махатир Момад відзначає, що в результаті мінусової регіональної валютної кризи держави Південно-Східної Азії «було погубовано» на 20 відсотків їхнього національного багатства. Малайзійський лідер вважає винуватцем кризи західник «валютних спекулянтів».

Нью-Йорк

Навіщо вислали американців?

«Обурливе і неприйнятне» назвав поведінку Іраку, що вирішив вислати з країни іракців американців — членів спеціальної ООН, постійний представник США при ООН Білл Річардсон. Ірак, підкреслює Річардсон в інтерв'ю телекомпанії Еб-сіс, «непадає на систему ООН, міжнародне співробітництво». За словами постійного представника США при ООН, Ірак «припускаєся надто різко й порушає резолюції Рад Безпечки ООН».

Пномпень

Принца, схоже, пробачили

Голова Військового суду Камбоджі Ней Тон закликає про помилку «відкаменяти» кримінальних звинувачень проти колишнього першого прем'єр-міністра Камбоджі Норорона Ренарата, що перебуває у в'язниці. «Якщо це послужить інтересам народу, то в справі про Ренарата можуть бути зміни», — сказав він. Судини з помилкою із Пномпеня, виступ Ней Тон — перша офіційна евакуація на вихід Пномпеня від попередньої несприятливої щодо приречення позиції.

Бейрут

Побомбардували на чужій території

Ізраїльська авіація завдала ракетного удару по південнолінійній території. Як повідомив у Бейруті представник служби безпеки, два літаки Ізраїльської ВПС бомбардували прилеглий до «зони безпеки» район іль-Турфак, де, як припускають, перебувають основні бази «Хезболла». Літаків ППО відкрили вогонь по літаках, притримувачи їх віддалити.

Прага

Вацлав Гавел знову в лікарні

Президента Чехії Вацлава Гавела госпіталізовано в зв'язку з загостренням захворювання легень, який він заворує минулого тижня. Незавждиш на активна бажання лікуватися винятково вмбулаторно, президента було перевезено до празького військового шпиталю. Лікування по-прежнему прийнято на екстремно медичному консилиумі.

Зе повідомленнями кореспондентів «Г» та зарубіжних агентств.

Секрети спецслужб

Обережніше з японцями!

Токіо надавав Вашингтону інформацію, одержану японською військовою розвідкою під час загострення відносин Китаю з Тайванем у березні минулого року. Про це повідомляють посвідомлення начальника управління з національної оборони Японії Фуміо Кіома.

Голова японського військового відомства для зрозуміlosti, що національні сили самозахисту надають Збройним Силам США розвідувальну інформацію на постійній основі. Зокрема, під час «війни ієраів» між Пекіном та Тайбеєм японські збройні сили, як повідомляла газета «Токіо синбун», з інтересом США активно збирали інформацію про дії ЗС КНР.

НАЙНИЖЧОЇ ТОЧКИ МИ, ЗАДІЄВСЯ, ВЖЕ ДОСЯГЛИ.

Далі буде зростання, — вважають німецькі фахівці

МЮНХЕНСЬКЕ довіряє товариство КІМГ консультувало підприємства і містечка майже в усіх країнах СНД, проводило спільно і приватизацію фірм, знаходило інвестиції.

Від початку 1996 року разом зі своїм партнером «Атілан» вони реорганізували найбільше державне підприємство України — Південний машинобудівний завод «Південмаш» у Дніпропетровську. Як і чимало великих державних підприємств колишнього Радянського Союзу, «Південмаш» теж спочатку був заводом обдирочної промисловості, розповсюдив журнал «Доблянка». Спеціалізація — мікроінтегральні ракети. З часом він поступово почав виконувати й цивільні замовлення: випускає трактори, автобуси, вітряні турбіни, тримав і навіть куколки комбайни. Після переобладнання лінійний військовий завод перетворився на високотехнологічне підприємство для космонавтики. Ця діяльність «Південмашу» зацікавила західні фірми «Боїнг», «Даймлер Бенц Аероспейс». Але цивільні підрозділи заводу при-

цезували надто непродуктивні.

Причини радянців та КІМГ вбачають у вадосатній конкурентоспроможності продукції і непродуктивному розвитку ліній. Відсутність збуту, маркетингу і фінансового планування поглиблює проблеми. Це означає прискорення спільне використання обладнання різними підрозділами. Часто буває важко визначити, кому належать ті чи інші засоби виробництва. Це призводить до стримування потенційних партнерів, які очікують чіткого визначення об'єкта інвестицій.

Щоб збільшити приваблюємість підприємств, КІМГ розробили для «Південмашу» чітку організаційну структуру. Засоби виробництва розподілено між окремими підрозділами. Державний контроль за космічним виробництвом залишиться. КІМГ пропонує запровадити холдинг з оперативною відповідальністю керівництва для

космічного кораблебудування і при цьому одночасно відкрити інші підрозділи. З цих самостійними одиницями зможуть тоді прямо співпрацювати західні партнери. «Південмаш» внесе у спільні проекти засоби виробництва: заводські цехи, частину обладнання і кадрів, науку, а також необхідну техніку.

Важливо інтенсивно залучити українських міжведомств у роботу над проектом і переконати керівників у необхідності

Світське життя

КОРОЛЕВА ДУМАЄ ПРО ЗРЕЧЕННЯ

А УЛІТОРНО пахистанських парламентарієв обирає королеву Великобританії Єлизавету II для висловлення, що була випущена в Лондоні як натяк на те, що вона, можливо, обміркує питання про зречення від престолу.

«Нюї мені застась, що світ змінюється знатно швидко для його мінливості, а зусумар, разі, для нас — старшого покоління», — заявила королева в Ісламабаді, де перебувала разом з чоловіком герцогом Едінбургським з візитом з нагоди відзначення цього року 50-річчя незалежності Пакистану. Королева, котрій цього року виповниться 71 рік, дає зрозуміти, що вже для молодого покоління британців і пакистанців, покинутих зміцненими дружбою між двома країнами. За словами Бена Пімолта, одного з біографів Єлизавети II, її заява відкрила тему, що перебувала до останнього часу в тіні.

Монархія, вважає Пімолт, функціонує поза демократичними системами:

ніхто не обирає суверена і ніхто не може усунути його. Однак класи королеви, зберігаючи до насі напередодні повстання принцеси Уельської Діани, говорила про «уроки» історії. Можливо, вважає її біограф, один із цих уроків полягає в тому, що перебування на посаді князя держави має бути обмежено часом.

Букінгемський палац не баче британців знезданим про стан здоров'я монарха, однак вважають, що Єлизавета II, яка посіла трон у 1952 році, почуває себе відмінно. Разом з тим її фізичні і психологічні навантаження, пов'язані з виконанням королівських обов'язків, залишаються дуже високими.

Останні кілька років власне для королеви були особливо важкі. Зруйну-

валися шлюбні двох її синів, а саме спадкоємця престолу принца Уельського Чарльза. Загинувла в автомобільній катастрофі в Парижі його колишня дружина принцеса Діана, яка завдала величезну любов британцям. Шершту стримана реакція на це членів королівської родини викликала безпределитну критику на зно арест британців дружини принцеси Діани, яка збрала величезну любов британцям. Шершту стримана реакція на це членів королівської родини викликала безпределитну критику на зно арест британців дружини принцеси Діани, яка збрала величезну любов британцям. Шершту стримана реакція на це членів королівської родини викликала безпределитну критику на зно арест британців дружини принцеси Діани, яка збрала величезну любов британцям.

Для прихильників монархії питання про зречення є виявляється за залишаючи «табу»: монарх має перебувати на троні до останнього подиху. Можливо, настав час змінити що, за словами Пімолта, «жорстоку доктрину».

Молодих сил тобі, ЮНЕСКО!

ЧЕТВЕРТОГО листопада у світі відзначають день створення ЮНЕСКО. Більш як вісімдесяти років тому, 1946 року, відбув чинності статут Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (спеціалізований склад ООН). Нині ЮНЕСКО об'єднує більш як 170 держав, зокрема й Україну.

Ця дата припадає саме на час між двома подіями у відносинах Києва з міжнародною організацією. У недалекому минулому — 29-а сесія Генеральної конференції ЮНЕСКО у Парижі, в якій брав участь заступник міністра закордонних справ України Володимир Хандогій. А незабаром — офіційний візит генерального секре-

таря організації, Іспанія Фредеріко Майор. Він, як і інші, виступив з важливими речами, яке десять років поспіль очолює ЮНЕСКО, але 16 листопада в Україну прибуває аперше.

Цього тижня до приїзду анкетує, тож лише тогочасні, підбавляють підсумки попереднього нашого співробітництва. Одні з головних проєктів ЮНЕСКО — програма «Чорнобиль»

Вона передбачає, зокрема, соціальну реабілітацію людей, котрі постраждали від катастрофи.

Досить часто ми звертаємося до ЮНЕСКО за допомогою і з інших питань. Сьогоднішній, на 29-й сесії Генеральної Конференції було прийнято рішення внести історичний театр Львова до списку культурної спадщини організації. Відтепер Львів має місце охороняється на міжнародному рівні.

У планах Києва також — звернутися до ЮНЕСКО за допомогою у реконструкції Михайлівського

Світ цього тижня

Золотоговерхого собору.

Проте бач проблеми не було. ЮНЕСКО перекинуло на непрості чия, як і ООН загально. Доводиться рахувати кожну копійку, щоб чимало проєктів залишались неререалізованими, знон-таки через брак коштів. Подейкують, що ЮНЕСКО не обіймає, як і ООН загально, реформистські починання нового генерального Коордінатора. Це й зрозуміло: п'ятдесятиріччя на організацію завжди імінувалося, прагнучи стати більш дієвою. Тож вважаємо й у «ден народження» молодий щя.

НАДІА БІДРИЧУК.

ИКОЛА ЛИСТОПАД.

Дніпропетровськ.

Цікава акція — «Рекламив підтримка вітчизняного виробника». Реклама — рушій прогресу, а ПДВ — що? Дувати податками й одночасно стимулювати рекламою — чи не садизм це?

А. САВИШЬКИЙ.

Київ.

Нам запропонували зарплату шифером і цементом. І то добре, бо я Коломийчинею до цього переліку внесли труни й ритуальні покривал. Певня річ, більшість з нас будматеріали не потрібні, але беремо, шукаємо покупців, перепродуємо дешевше, аби купили. Депутатам же платять збірниками законів?

Колектив Центральної
районної бібліотеки.

Сиятин
Івано-Франківської області.

Як свідчить історичний досвід, кризу не можна подолати без згуртування пащі й виходу за межі моралі. Тому «Біблейський інститут» започатковує в Нікопольі молитовний рух «За спасіння України». Ми не знаємо, чи була в Україні подібні ініціативи, але прагнемо, щоб у цей складний час рух став усеохоплюючою справою. Закликаємо всіх громадян, насамперед вірних усіх конфесій, предиятели до нас і кожного дня, хай би де ви були, о 7-й годині ранку та 9-й вечора молитесь за Україну. Об'єднаймося в молитві!

Духовно-просвітницьке товариство
«Біблейський інститут».

Нікополь.

**Запитуєте —
відповідаємо**

1989 року уклав договір про добровільну сплату вилученої додаткової пенсії. Виконуючи свою частину договору, чомісник протягом двох років сплатив карбованців 30 копійок. Принаймні п'ять перших років це були повноцінні гроші. Інспекція державного контролю виявила фактично зменшення додаткової пенсії чомісника до половини, заявленої, що мав розмір мов'ї додаткової пенсії становити... 5 копійок на місяць. Важко не відчувати ніякого чужого позбавлення, але чомісник і серйозні екологічні в Україні дорікнув 620 кам... додаткову пенсію, що не виплатили, о після смерті вже нікому не платили, бо вже пожити пенсії.

Андрій ЛУЦЬ.

Тернопіль.

Як повідомляли в офіційній пресі, національній страховій компанії «Оранта», добровільні страхування додатково пенсії проводять з 1988 року. Інфляційні процеси спричиняють катастрофічне знецінення всіх заощаджень громадян. Тих, про яких ми ведемо мову, теж. Збільшення пенсії на 36 відсотків пенсії до рівня інфляції можна лише на підставі урядового рішення. Неодноразові пропозиції НАСК «Оранта» були відхилені Міністерством фінансів без чарк коншта. Тим часом «Оранта» — правонаступниця Укрдержстраху керується законами України, а не будь-якими чинниками в СРСР тають сьогодні в Україні.

них рублів почали дорівнювати 50 українським карбованцям. А минулого року відповідно до президентського указу введено в обіг національну валюту — гривню. Курс обміну: 1000 тисяч карбованців — одна гривня. Отже, розмір додаткової пенсії втратив свою номінальну вартість, і «Оранта» навіть не може провести відповідну виплату, «бо — значає вона, — грошової одиниці, що відповідає 50 карбованцям, нема».

Будь-яка іншв, крім зазначеної, індексація додат-

Навіть «Оранта» не всесильна

Коли і як танули ваші грошики

На прикладі п. Луцівця ми можемо простежити шлях і зигзаги заєднання вивисних анесків не однієї тисячі громадян України. Довідно від указів Президента України 1991-го та секрету Кабміну 1993 року про належальв компенсації а розмірі сполчтучу 40, а тим усіх 100 і навіть 200 відсотків від суми вивисків в 1992 рік. Ці 40, 100 і 200 відсотків переоформили на новий договір страху-

1994 року з метою по-
льшої компенсації указу
президента передбачив ін-
дексацію заощаджень у
100 разів — із урахуван-
ням округлення у бік
збільшення до суми, крат-
ної одному мільйону. На
змір проіндексованої су-
ми провадитись видача
компенсаційних сертифі-

катів. І термін їх видачі продовжено до 1 жовтня цього року. Такі сертифікати вільно обігортають та можуть бути використані для благородної ринкової мети — приватизації державного майна через центри сертифікатних аукціонів. Тож п. Луців отримав належні йому три компенсаційні сертифікати номінальною вартістю — «із урахуванням округлення» — аж 20 гривень! Відбулося це при збитковій ціні тому

Ідемо далі. Указом Президента «Про реформу грошової системи України» з 12 листопада 1992 року припинено функціонування рубля на території України. У зв'язку з цим провели переоцінку активів і пасивів фізичних та юридичних осіб у співвідношенні 1х1, 50 додаткових пенсій-

кових пенсій не передбачає. Є лише Закон «Про державні гарантії відновлення соціальних громадян України». Він передбачає поетапне повернення соціальних: залежно від віку, страховальника, суми внесків та інших обставин, до яких можна віднести і проблеми з державним бюджетом.

«Після опрацювання урядом механізму відшкодування та виділення відповідних коштів», структурні підрозділи колишнього Укрдержстраху (читай «Ораита») розпочнуть роботу з її виконання.

Надія вмирає останиньою.
Шкода, що разом із грома-
дянином.

Людмила ІВАНЕНКО.

Їдеш до банку — покажи ліцензію
Або йди пішки

НАШЕ підприємство здійснює роботи у сфері будівництва, на що отримано ліцензію. Для виконання цієї діяльності ми маємо власний парк автотранспорту й механізмів. Постає питання: чи потрібна нам ще одна ліцензія — на автотранспортні перевезення?

Коли перевезення не є окремим видом діяльності, а призначені для власних потреб (щоб успішно здійснювати той вид діяльності, що ним і займається підприємство), то вони не мають підлягати ліцензуванню.

ни не мають підлягати ліцензуванню.

Отоже, зустріч логіч, на порушення Закону про підприємств, Містських Значущих своїх наказом № 178 від 29.07.1993 року "Правила ліцензування перевезень пасажирів і вантажів автотранспортом", на підставі яких ліцензуванню підлягає все, що виїжджає на дороги загального користування. За винятком сільськогосподарських підприємств, під час ліквідації аварії, підприємств охорони здоров'я, зв'язку, Міністерства, МВС, держбезпеки. Отже, будь-яке підприємство, що має хоча б один легковий автомобіль, яким перевозить працівників уповноважених осіб, керівників, банкірів, лікарів, підпадає під нагляд ліцензування.

своїх операцій, підлягає ліцензуванню.
Міністерство економіки, а також банківська система України, згідно з рішенням № 107 від 22.07.1993 року, вказують на те, що діяльність банківської системи не підпадає під виконання податкових служб України, а ДАІ зміняє номери з автоматичним... цілкомітне свідчення.

Єдиний орган – Вищий арбітражний суд України відрегулював на цю гірміську життя правильно. Своім листом від 26.06.1995 року № 01-8453 роз'яснює:

Відповідно до статті 1 Закону України «Про підприємства підприємницького характеру» підприємств підприємницького характеру вважаються тільки діяльність з виробництва продукції, діяльності робіт, надання послуг

дугі і провадження торгівлі з метою отримання прибутку. В разі відсутності такої мети немає правових підстав вважати діяльність господарського суб'єкта підприємницькою.

Що ж це уявляє собою підприємство? Це юридична особа, яка здійснює господарську діяльність з наданням послуг, виконанням робіт чи реалізацією товарів, мобільним транспортом і контролю за їх отриманням, зареєстрована яксаме Міністерство України від 19.07.1993 року № 178, то арбітражний суд під час розв'язання спорів статистично застосовує їх в урахуванням вимог статті 83 АПК України, згідно з якою в задоволенні вимог сторін слід відмовити, якщо ці вимоги неможливо грунтувати на підставі актів державного контролю або іншого органу, що не відповідає законам

Але кожного податкового інспектора і працівника ДАІ до суду не поведеш і завадиш винуватити не стягнеш! Надіждись вистежити до «Правил» доповнення: перевезення, що здійснюються підприємствами для власних потреб, не підлягають ліцензуванню.

І. ФІЛОНОВ
генеральний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Підприємство

НАШЕ колективне сільгосппідприємство розташоване на мальовничій півночі Донецчини в селі Золотий Колодязь, названому так за джерело, а в нім холодне воду, що ллється зуби у найспекотніший день.

Але наша вода, наша слава й гордість, на превеликий жаль, завдає більше проблем, ніж тієї слави. Маючи великий потенціал артезанського цілющого багатокорисного воді, наше господарство, перебуваючи в І-ІІІ водозахисній смузі, не має можливості застосувати засоби хімічного захисту рослин. Отож урожайність поручу знижується. За зaborона неретворяться наше господарство на розсадник бур'янів, різновидів яких нема меж! Маючи лише борги й не маючи технічного забезпечення, самими агро-

технічними засобами вирости високі урожаї з низькою собівартістю у наших умовах практично неможливо. Ми розуміємо, що нам не дозволять вдатися до хімічного захисту рослин, але ж екологічно чиста продукція, мабуть, мала б і коштувати більше. А виходить навпаки. Так півтора літра нашої мінеральної доброти коштує 1,5 грн, а літра органічної — 3,5 грн.

коштують 1 гривню 40 копійок, а літр молока — 20 копійок, то це ж логіка? Вартість зерня в нас і сусідів однакова. Але хтось таки повинен відшкодувати ті збитки: держава чи завод мінеральної води, а можливо, Добропільський міський голова?

додатки, збільшили майже в чотири рази потенціал артезіанської води, ми часто залишаємося без неї. Та ще й платимо за неї, як міські мешканці, а господарство — ще більше. Ставили лінійніми води, та вони не витримують переплати тиску. От і зборювало господарство понад 50 тисяч гривень місьководканал, а ця ціна розрхокуватися, коли й так ледве кінці з кінцями зводимо. А все тому, що свого часу, коли готували документацію на будівництво водозабірника, не врахували потреби господарства на самостійне водозабезпечення — як не безплатно, то за мізер-

Невже державі не потрібні
роботящі люди і таке чудове
село? Чи чекають, коли за
борги Господарство пустять з
молотка?

Василь СОКІЛ,
головний агроном.

Золотий Колодязь
Добропольського району
Дніпещької області

Кубок полубляе сенсациі

Кубок України. 1/16 фіналу. Матчі у відповіді: СК «Нікополь» — «Кривбас» — 3:1 (перший тайм — 0:2). Поповиченко, 25, Совад, 78, Шейкаметов, 12 — Васько-Бойчук, 94, «Десна» — «Металург» (Маріуполь) — 3:2 (3:5). Овчаренко, 47, Атанасчук, 60, Коломійців, 69, з пенальті — Пушук, 10, Брайло, 24, «Чорноморець» — «Металіст» — 4:0 (2:2). Млинець, 27, Шут, 67, Камінь, 73, Гусєнов, 77, «Зірка-НІБАС» — «Нафтовик» — 2:2 (1:1). Ралоченко, 3, Сихи, 10, з пенальті — Толстов, 25, Охрименко, 73, «Карпати» (Львів) — «Кристал» (Херсон) — 4:1 (4:1). Назаров, 15, Єфименко, 19, 83, Ляко, 64 — Петров, 62, «Орпунт» (Шаргород) — «Торпедо» — 1:1 (0:3). Бабічук, 59 — Бондаренко, 90, «Ворскла» — «Шахтар» (Макіївка) — 3:1 (2:1). Клименко, 25, Яремчук, 38, Хонин, 52 — Барабаш, 77, з пенальті, «Дніпро» — «Голісія» — 2:0 (0:1). Нагорняк, 65, 75, «Нива» (Вінниця) — «Прикарпаття» — 2:0 (2:2). З пенальті — 4:2. Писун, 64, А. Коронай, 82, «Таврія» — «Буковина» — 1:0 (2:0). Березинський, 71, ЦІСКА — ЦІСКА-2 — 1:2 (4:2). Цимейстер, 3 — Дарасєлія, 66, 67, «Металург» (Нікополь) — «Нива» (Тернопіль) — 1:1 (0:4). Алюшин, 89, з пенальті — Фокін, 88, «Металург» (Донецьк) — «Волиня» — 2:1 (0:0). Булгаков, Веніков, 64 — Драчківський, 19, з пенальті, «Металург» (Запоріжжя) — «Стекло» — 0:0 (1:0).

Перші матчі 1/16 фіналу: «Динамо-3» — «Динамо» (Київ) — 0:5. Шевченко, 3, 70, Калитинський, 5, 83, Болышев, 72, «Явір» — «Шахтар» (Донецьк) — 3:3. Костюков, 38, Дем'яненко, 30, з пенальті, Прохоренков, 75 — Жабченко, 20, Зубков, 25, Селезнєв, 36.

Знову ийянапружений був кубковий матч між «Десною» та маріупольським

«Металургом». Як і під час першої зустрічі, тут задавали ритм. Вже на 25-у хвилину цього разу підопіки Миколи Павлова вели 2:0. Деснянці в другому таймі безперечно штурмували ворота «Металурга» і вирвали перемогу. Проте для продовження боротьби за Кубок їм забрався одного м'яча.

А от «Нафтовик» з Охтирки, програючи в Кіровограді 0:2, зміг звести матч до нічиєї, що й дало клубові першої ліги перевагу за підсумками двох чинних зустрічей. У гостях охтирці забили більше м'ячів.

Майже за однаковим сценарієм розвивалися матчі за участю лідерів першої ліги. У Вінниці «Нива» відграла у «Прикарпаття» два м'ячі. Додатковий час — без результату, а серію пенальті вдаліше виконали господарі. А ось СК «Миколаєва» не пощастило: у додатковий час Воскобойник забив гол, який дав змогу «Кривбасу» відсвяткувати загальну перемогу.

Уважний абсолютівець, мабуть, помітив, що ми не зазначили час, коли було забито м'яч Булгаковим і Веніковим з доведеного «Металурга». РН у тому, що наші колеги повідомили, матч у Донецьку тривав 100 хвилин. А м'ячі за київським кудомотом було забито на 95-й і 97-й хвилини. Проте, як відомо, час матчу контролює арбітр у полі. І до протоколу він напевне ніс інші дані...

Несподіваний результат було зафіксовано у Криворіччі, де «Явір» приймав учасника розіграшу Кубка кубків — «Шахтар» з Донецька. Гости, забивши три м'ячі у першому таймі, стали вважати, що перемога в них у кишені. І починилися. На велику радість прихильників «Явора», котрі продовжують своїх улюблених на матч у відповідь, що відбується в Донецьку 24 листопада, з малаєвкою частково надії.

А справжня сенсация відбулася в Києві: молодій армії «Бойс» старших. Шоправда, боротиметься за Кубок далі клуб вищої ліги, проте подвиг ЦІСКА-2 має бути відзначено...

Ярослав СЕРГІЄНКО.

«Мерседес» — від Ілюмжинова

Уся Калмикія святкує вихід команди «Уралан» до вищої ліги чемпіонату Росії з футболу: указом президента республіки Кірієна Ілюмжинова четвер, 30 жовтня, було оголошено неробочим днем.

Удень колонна уболівальників пройшла від столичного стадіону «Уралан» на головну площу Елісти, де футболісти вітали тисячі їх шанувальників, які з'їхалися з усіх районів Калмикії. А потім почалося вимушене «Уралан» в Палаці культури і імстечу. 14 футболістам основного складу (здебільшого це «легіонери» з України та гравці, куплені в інших російських клубах) вру-

чили ключі від автомобіля корейської фірми «Хенде», в головний тренер українця Павло Яковенко одержав німецький «Мерседес-320».

Вручаючи подарунки, Ілюмжинов побачив урланців нових перемог: у 1998 році стали чемпіонами Росії, а в 99-му — перемогли в Лізі чемпіонів київське «Динамо».

На знімку: Павло Яковенко.

З ворохтянських трамплінів не стрибають...

На зимових Паралімпійських іграх-98, які відбулися 5-14 березня в Нагано (Японія), українські спортсмени будуть представлені у двох видах — лижних гонках та біатлоні. На старт вийдуть 12 атлетів, а всього до складу делегації увійдуть 24 чоловіки. Про підготовку збірної України, яка вперше візьме участь у «ліжних» Паралімпійських іграх, йшлося на засіданні Оргкомітету з підготовки та участі українських спортсменів в Олімпійських і Паралімпійських іграх, яке провів міністр Кабінету міністрів Анатолій Толстову.

Спортсмени-інваліди нашої країни успішно вис-

тупили на літніх іграх в Атланті. Тепер не менш важким відзначитися мають і представники зимових видів спорту. Про це свідчать результати їх виступів на спеціальній зимовій олімпіаді і чемпіонаті Європи з лижних гонки, де вони звоювали всім золоті, шість срібних і дев'ять бронзових нагород. Проте членські проблеми, з якими стикається український спорт, не могли «не зачепити» і інвалідів. Учасники засідання підкреслювали необхідність вивчення стану розвитку підготовки спортсменів-інвалідів, забезпечення їх соціального захисту.

Будь розгнітаного зимового сезону головних спортивних баз. Жодна з них, як з'ясувалося, не готова до проведення тренувальної роботи «стовідсотково». У скрутку становища, наприклад, баз «Авангард» у селіщі Ворохти Івано-Франківської області. Унікальний комплекс трамплінів (на двох з них зимостановою наморозувальну ліжню фініської фірми «Порка» є місцем підготовки збірної України зі стрибків з трампліна і лижного двобоя. Одна з результатів повені, що сталася в області, споруду банк потребує серйозного ремонту.

Хочей. Чергові матчі чемпіонату СЕХЛ київський «Сокіл» проводить вдома. Він приймає міську команду «Юність», яка має задекларований характер. Кияни обидва поєдинки виграли — 4:0, 6:2. За втраченим очками вони — лідери турніру.

Наступні домашні зустрічі «Сокола» зіграє 9—10 листопада в Львовському палаці профспілок (вул. Мелешко, 46). Його суперник — ішній київський клуб «Веркут ППО». Початок матчів о 13.00.

Реклама

"ДЕУ МОТОР Ко." спільно з КБ "ПРИВАТБАНК" ПРОПОНУЄ

систему продажу автомобілів

Листів 00567, листівки № 00567 від 22.01.97

В РОЗСТРОЧКУ.

Листів № 93 в КВВ від 19.03.92

ТІЛЬКИ ЗА

2 750 у.о.

ВИ МОЖЕТЕ СТАТИ ВЛАСНИКОМ РОЗКІШНОГО СЕДАНА (NEHIA)

УМОВИ :

- Переплата 25% від розрізної ціни автомобіля
- Виплати: 75% від розрізної ціни автомобіля
- Період: 12 місяців (місячні платежі) 9% річних, за місяця розстрочки
- Гарантія: лист - гарантія надала будь-яке відділення КБ "ПРИВАТБАНК" (за наявності листа - гарантії покупець сплачує КБ "ПРИВАТБАНК" комісійні у розмірі від 5 до 9% річних та знову знову).

КБ "ПРИВАТБАНК":

м. Львів, вулиця Гоголівська, 12, т. (0562) 39-05-89, 77-16-94

м. Київ:

вул. Гоголівська, 12, т. (044) 216-8087 або будь-яке відділення КБ "ПРИВАТБАНК" у вашому місті.

"ДЕУ МОТОР Ко.", г.Київ, вул. Телерська, 6
Факс: (044) 264-80-06, 264-80-09.
Приміщення: (044) 264-80-67.
Відділ: (044) 264-80-64.
Одеска філія: (0482) 64-51-32, ф. 64-50-43
Львівська філія: (0322) 76-38-22.
ДІПТЕРІС
Київ: Укрїнська Індустрія
Корпорація (044) 560-90-00, ф. 564-44-28.
Голдфелд (044) 484-98-25, ф. 483-50-29.
КиївТрансСервіс (044) 268-22-77, ф. 295-31-82.
Асфальт (044) 586-02-68, ф. 586-00-40.
Діптеріс: Автобізнес (0502) 45-06-91, ф. 34-06-93.
Асфальт (0502) 42-28-29 / ф.

Полтава: Авто (05222) 3-84-82, ф. 3-99-76.
Черкаси: Роса-Лада (0472) 47-63-75, ф. 47-75-87.
Солі (0482) 4-43-07, ф. 4-43-42.
Кіровоград: Олі-центр (0522) 24-83-39.
Кременчук: Кременчук-сервіс (05366) 7-02-81, 7-06-44.
Житомир: Астро (0412) 22-15-82, ф. 20-84-58.
Суми: Сум-Авто (0542) 22-35-47, ф. 22-60-70.
Нікополь: Трубопост (05682) 9-84-61, ф. 2-75-97.
Орлов: Орлов (0554) 74-82-62, ф. 74-84-61.
Дніпропетровськ: Республіканський (0497) 4-81-50, ф. 3-36-29.
Криворізький: Криворізький-Автобізнес (05264) 94-79-5, ф. 31-19.
Дніпропетровськ: Веба (0522) 35-25-86, ф. 35-29-70.
Рівне: Асфальт (0362) 26-97-83 / ф.

Харків: АвтоРем (0572) 30-47-80, ф. 32-82-86.
Львів: АвтоРем (0572) 12-66-83, ф. 12-72-41.
Івано-Франківськ: (0572) 12-07-14, ф. 12-47-05.
Тернопіль: АТЗТ "Рем" (04634) 2-24-63 (0462) ф. 150-13-92.
Закарпаття: АвтоТранс-сервіс (0512) 62-80-05, ф. 62-82-13.
Сєвєродонецьк: (0676) 6-11-06, ф. 6-13-07.
Миколаїв: Миколаївський (051223) 11-70, ф. 23-62-95.
Східний Експрес (0482) 22-23-12, ф. 22-91-14.
АвтоМатик (0482) 24-03-02.
Білозир (0482) 84-12-81, ф. 84-17-81.
Полтава: Телер (05222) 3-02-08.
Інтер Транс Експрес (03649) 39-25-38.
Львів: (0322) 62-04-64.
Полтава: (0322) 42-35-19, НТОН (0322) 78-17-78.

PPF
Plain Paper Fax

Но можно проще. Факсы Canon на простой бумаге

OFFICIALLY
SUPPORTED
Canon

Факсы Canon на простой бумаге позволяют Вам легко и быстро, без предварительного копирования оригиналов, хранить и работать с полученными факсимильными сообщениями. В зависимости от Ваших потребностей, Вы можете выбрать одну из пяти предлагаемых моделей факсов Canon на простой бумаге.

Например, Canon MultiPASS 10 заменяет шесть традиционных офисных машин: компьютерный факс, факсимильный аппарат, работающий на обычной бумаге, телефон, мультимедийно-струйный принтер, сканер и копир. Все в одном устройстве. В стандартный пакет Canon MultiPASS10 также входит русская версия программного обеспечения «Canon Fax for Windows». За более подробной информацией обращайтесь к дилеру Canon.

Canon MultiPASS 10 — это шесть в одном:

- Факс на простой бумаге
- PC-факс • Телефон
- Принтер • Сканер • Копир

Fax B-110

- Пузырьково-струйная технология (BJT)
- Скорость передачи — 9 сек/страницу
- Быстрый набор — 70 номеров
- Память — 24 страниц
- Кассета для бумаги на 100 листов
- Встроенный инфракрасный датчик бумаги
- Трубка в комплекте

MultiPASS C30

- Пузырьково-струйная технология (BJT)
- Скорость передачи — 6 сек/страницу
- Быстрый набор — 116 номеров
- Память — 42 страниц (расширяется до 136)
- Кассета для бумаги на 150 листов формата A4
- Трубка в комплекте
- Полноцветная печать
- Программное обеспечение «Canon Fax for Windows» (русская версия)

Fax L300

- Лазерная технология
- Листы двусторонней бумаги
- Скорость передачи — 6 сек/страницу
- Быстрый набор — 120 номеров
- Память — 42 страниц (расширяется до 136)
- Кассета для бумаги на 250 листов формата A4
- Трубка в комплекте

Fax L800

- Лазерная технология
- Легко заменяемый картридж
- Скорость передачи — 6 сек/страницу
- Быстрый набор — 200 номеров
- Память — 80 страниц (расширяется до 592)
- Скорость печати — 8 страниц/мин
- Кассета для бумаги на 500+100 листов формата A4

АВТОРИЗОВАННЫЕ ДИЛЕРЫ В КИЕВЕ: **МТЛ** тел./факс: 464-9083/467-167, ETC, тел.: 224-7269/4991 224-4955, факс: 224-4955, ЭЛИКС-ЦЕНТР, тел./факс: 417-6603/6407/6128.

АВТОРИЗОВАННЫЕ ОПТОВЫЕ ПОСТАВКИ: КИЕВ (044) МТЛ, тел.: 478-0950, 477-3873.

Canon

Московские представительства
113054, Москва, Космодамианская наб., 5/2
Тел.: 235-9600, Факс: 235-9601

Арбитражный суд м. Киева (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 Б) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі порушив справу №17/201 про визнання МП «Беркут» банкрутом (юридична адреса: Київ, вул. Академіка Горького, 23, р/р № 00180514 в Харківському відділенні Укробсбанку.

Претензії можливих кредиторів і заяви саторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд м. Киева (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 Б) за заявою державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Киева порушив справу № 15/208 про визнання банкрутом ТОВ «Торговий дім «Правс-4» (юридична адреса: Київ-160, вул. Возз'єднання, 3); р/р 602505 в МБСМУ управлінні ПІБ.

Претензії можливих кредиторів і заяви саторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

укргсббанк

*Для того, чтобы продвигаться
вперед, надо иметь стимул...
и банк!*

Предоставляем услуги по покупке и продаже иностранной валюты на УМВБ и валютном рынке

Размещение на депозитных счетах денежных средств в национальной и иностранной валютах

Кредитование на выгодных условиях в национальной валюте, в т.ч. под залог ОБГЗ

Выполнение расчетное обслуживание в национальной и иностранной валютах

252087, г. Киев, ул.Евровасиль, 1
Тел: (044) 242 06 07, факс (044) 242 06 14

270104, г.Одесса, пр.Глушко, 29.
Тел: (0482) 47 14 27

Лицензия МБУ на право осуществления банковских операций №123 от 25.12.96г

ДЕНЬГИ НУЖНЫ ВСЕМ

КРЕДИТЫ для любых целей

Акционерный коммерческий банк
«ПРАВЭКС-БАНК»

ПЛАТОНОВ ИГОРЬ

ГЛАВНЫЙ ОФИС	(044) 573-84-41, 290-16-42, 261-02-33
СТАРОКОВСКИЙ	(044) 224-05-30, 225-50-91, 224-39-21
МОСКОВСКИЙ	(044) 264-74-50, 264-85-05, 267-33-78
МИНСКИЙ	(044) 432-79-58, 432-85-91, 432-79-59
КИЕВСКИЙ	(044) 554-76-48, 554-76-47, 554-76-46

19 декабря 1997 года по адресу: Диевск-55, ул. Горького, 163 (актовый зал техникума промашиники) с 12.00 до 17.00 состоится собрание акционеров **ОАО «ПЭС-Энергоуоль»** со следующей повесткой дня:

1. Отчет правления об итогах финансово-хозяйственной деятельности за 1996 г.
2. Отчет ревизионной комиссии по итогам финансово-хозяйственной деятельности за 1996 г.
3. Направленные использования прибыли.
4. О внесении изменений в устав.
5. Изменения в уставе предприятия.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ ТРЕТЬОЇ ЕМІСІЇ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДНІПРОШИНА»

А. Характеристика емітента
Відкрите акціонерне товариство «Дніпрошина» (скорочено — ВАТ «Дніпрошина», надалі — Товариство) зареєстровано виконавчим комітетом Дніпропетровської обласної ради народних депутатів 02.08.1994 р.р., реєстраційний № 521-АТ, свідоцтво № 05768898.

Місця розташування товариства: 320700, Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Кротова, 24, тел.: (0532) 98—34—65, 98—39—85, факс 98—15—13.

Предмет діяльності:
виробництво неметалевих шин для транспортних засобів різного призначення та відповідний ремонт використаних покришок; випуск товарів народного вжитку; надання платних послуг підприємствам, організаціям та населенню; виготовлення гумово-технічних виробів різноманітного призначення;

акціонери будують-монтирують робіт технічного та житлового призначення; реалізація продукції особистого вжитку; здійснення різноманітної комерційної, науково-технічної та посередницької діяльності;

здійснення в установленому порядку зовнішньоекономічної діяльності; реалізація на основі одержаного прибутку соціальних та економічних інтересів акціонерів і найманих працівників.

БАЛАНС, тис. грн.

актив на 01.01.1997 р. на 1.10.1997 р.

1. Основні засоби та інші позаворотні активи	235145,5	261368,44
2. Завантаження і витрати	100026,4	106436,56
3. Грошові кошти та інші активи	40892,5	63327,71
БАЛАНС	385064,4	431181,71

ПАСИВ

1. Деревляна власність та прирівняні до неї кошти	311718,5	365665,46
2. В т. ч. статутний фонд	20508,8	20508,82
3. Резервний фонд	4156,3	7133,40
4. Цільова фінансування	80038,3	90305,64
2. Розрахунки та інші пасиви	73345,9	65516,26
БАЛАНС	385064,4	431181,71

ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

тис. грн. на 01.01.1997 р.

1. Фінансові результати	
Обсяг реалізації продукції	338606,8
акційний збір	5313,3
в т. ч. податок на додану вартість	40614,0
Витрати на виробництво продукції	422170,9
Результат	70507,9
Чід реалізації продукції	70507,9
оходи від інших реалізацій	484,1
Доходи	71000,0
від позареалізаційних операцій	4824,0
Балансовий прибуток	75816,0

2. Використання прибутку

Платежі до бюджету	21175,1
Відрахування до резервного фонду	2480,6
Використано на:	
розвиток виробництва	9922,6
соціального розвитку	3922,6
зачислення	14683,9
інші цілі	4488,0

ФІНАНСОВИЙ СТАН ВАТ «ДНІПРОШИНА», тис. грн.

на 01.01.1997 р.

1. Обсяг товарної продукції	515480,8
2. Обсяг реалізованої продукції	492678,8
3. Вартість основних засобів	443477,4
4. Обороти засоби	100026,4
5. Балансовий прибуток	75816,0
6. Забезпечення до бюджету	21175,1
7. Прибуток, що залишився у розпорядженні АТ	54100,9
8. Рентабельність продукції, %	18,3
9. Заборгованість:	
дебіторська	49466,7
кредиторська	67696,3

Дані балансу та звіту про фінансові результати за 1996 р. підтверджені аудиторською фірмою «Аудитконтакт», м. Дніпропетровськ.

На час емісії зареєстровано стовпа сланими статутний фонд у розмірі 20 508 818,64 грн.

Спискова чисельність працівників:
на 01.01.1997 р. — 7 599 осіб,
у тому числі службовців — 1 073 осіб,
на 01.07.1997 р. — 7 424 осіб,
у тому числі службовців — 1047.

Професійні дані про керівників:
Генеральний директор — Тютін В'ячеслав Олександрович. Освіта вища, кваліфікація — інженер-технолог з галузі, виробничий стаж — 40 років.
Перший віцепрезидент — головний інженер — Коваленко Володимир Ілліч. Освіта вища, кваліфікація — інженер-механік, виробничий стаж — 44 роки.
Головний бухгалтер — Міненко Валентина Яковівна. Освіта вища, кваліфікація — інженер-економіст, виробничий стаж — 42 роки.

Б. Ділова діяльність емітента

ВАТ «Дніпрошина» здійснює різноманітну діяльність, зокрема:
випуск шин, гумово-технічних виробів і товарів народного вжитку;
укладає договори із споживачами на збут готової продукції та забезпечує їх виконання;
укладає договори з постачальниками на сировину і матеріали та контролює їх виконання;

здійснює фінансові операції;
займається поточним і капітальним ремонтом основних фондів;
виробляє для своїх потреб теплоенергосировину (гарячу воду, перегріту пару, стиснене повітря);
займається доборою та підготовкою кадрів, підвищенням їх кваліфікації;
займається удосконаленням ревізії гуми, конструкції покришок та технологічних процесів;
займається діяльністю соціально-позитивного і оздоровчого характеру (утримання дитячого оздоровчого табору, профілакторію, культурно-спортивного комплексу, бази відпочинку та ін.);

ВАТ «Дніпрошина» має кілька виробничих із закінченим технологічним циклом, а саме:
виробництво масових шин;

виробництво великогабаритних шин;
завод гумово-технічних виробів; цех моторних і відвірного ремонту покришок.

Асортимент шин, виготовлюваних Товариством різноманітний і становить 72 розміри, що, враховуючи значні матеріальні і трудові витрати, являє великий асортимент.

Виробництво основних видів продукції підприємства «Дніпрошина»

показники	1996 р.
1. Виробництво шин, усього	2446,6
у т. ч. для вантажних машин	868,7
легкових	1065,9
с/господарських	256,5
мотоциклів	255,5
2. Ремонт шин	47,8
3. Товари народного вжитку в діючих цінах	97844,0
4. Товарна продукція: в діючих цінах	515480,0
у порівняльних цінах	530608,0
5. Платні послуги населенню	4604,0

В. Дані про емісію акцій

Рішенням дирекції і ради товариства (протокол засідання дирекції № 6 від 10 вересня 1997 р. і протокол засідання ради товариства № 6 від 11 вересня 1997 р.) за рахунок випуску простих іменних акцій статутний фонд збільшується на 6 836 108 грн.

Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії — 6 836 108 грн., у повному обсязі використати на розробку та освоєння технологій випуску нових типорозмірів шин.

Залпований обсяг емісії — 6 836 108 грн.

Вид акцій — прості іменні. Привілейованих акцій немає. Номінальна вартість однієї акції — 9,16 грн.

Кількість акцій, що випускаються, — 746 300 штук.

Сума емісії — 6 836 108 грн.

Акції мають серію В. Номери акцій — 2 238 955 — 2 985 254.

Строки, порядки передплати та оплати акцій:

Початок передплати — 15 листопада 1997 р.
Закінчення передплати — 15 грудня 1997 р.

Форма випуску акцій — безпаперова. Акції існують у вигляді електронних записів на депозитному рахунку акціонера. На загальну кількість суми акцій, що мають акціонеру, йому видається вітяз з реєстру акціонерів.
Акції розміщуються за номінальною вартістю.

Акціонер-засновник має першочергове право на придбання додатково випущених акцій, потім мають право учасники, після яких — інші юридичні та фізичні особи.

Права акціонера

Акціонер самостійно приймає рішення щодо своїх акцій.
Він має право:

- продавати акції за ціною, яку сам визнає;
- подарувати акції;
- передати акції у заставу;
- призначити на своїй акції номінального утримувача;
- залопати акції нащадкам.

Емітент під час додаткової емісії не користується послугами торговця цінними паперами.

Осередок випливу	1996 р.
Тис. шт.	2446,6
«-»	868,7
«-»	1065,9
«-»	256,5
«-»	255,5
«-»	47,8
Тис. грн.	97844,0
«-»	515480,0
«-»	530608,0
«-»	4604,0

У разі недовсягнення або перевищення рівня оголошеної передплати і результатів затвердження загальні збори акціонерів Товариства.

Метод нарахування і термін виплати дивідендів: з чистого прибутку за підсумками року після затвердження розміру дивідендів загальними зборами у визначений ними термін.

Виплата дивідендів, проведення операцій та депонування здійснюється за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Кротова, 24.

Перелік та результати попередніх емісій

Перша емісія акцій відбулася 02.02.1995 р., свідоцтво № 54/1/95 — 2 238 954 простих іменних акцій номінальною вартістю 75 000 грн. кожної.

Друга емісія — 14.09.1995 р., свідоцтво № 360/1/95 — 2 238 954 простих іменних акцій номінальною вартістю 916 000 грн. кожної.

Друга емісія була пов'язана зі збільшенням статутного фонду Товариства шляхом збільшення номінальної вартості однієї акції і не тягнула за собою збільшення кількості акцій. Акції першої емісії були конвертовані в акції другої емісії.

Отже, загальна кількість простих іменних акцій, випущених товариством, становить 2 238 954 шт., у тому числі у власності керівників — 13 424 шт. простих іменних акцій.

Чинники ризику

у діловій діяльності емітента: відсутність сировини та матеріалів, до 80 відсотків яких надходить з країни СНД; несплатоспроможність покупця готової продукції;
підвищення курсу гривні до російського рубля;
політична нестабільність в Україні.

ПРОИЗВОДИМ ПРОДАЖУ

УШІЯ

**ВСЕХ МАРОК
(ВАГОННІ ПОСТАВКИ)
ОТ 45 ГРН. ЗА ТОННУ.**
Возможен бартер.
«ХИМЛАБОРПРИБОР».
Тел./факс: (044) 274-79-38, 274-82-38, 441-15-56.

ФИРМА «ХИМЛАБОРПРИБОР»

РЕАЛІЗУЄТ:
ЛАМІНИ
40-100 ТБ; ЛБ-20; 40; ДРЛ-250, 400.
БУМАГУ
ФОРМАТ А4, А4 500 ЛИСТОВ, ЧЕХІЯ
ДЛЯ ПРИНТЕРОВ, КСЕРОКОВ, ФАКСОВ.
Тел./факс: (044) 274-79-39, 274-82-38.

ВАВАНК БАНК

До уваги акціонерів та клієнтів ВАБанку!

**Всеукраїнський
Акціонерний Банк
повідомляє, що
одинадцятий
випуск акцій банку
зареєстровано
Державною комісією
з цінних паперів
та фондового ринку
України
20 жовтня 1997 року.**
Голова правління.

Арбітражний суд Чернівецької області (м. Чернівці, вул. Кобилянської, 14, 274010) порушено справу № 8-121-171/96 про банкрутство фермерського господарства Кушніра Бориса Івановича (с. Ржавинці Закарпатської області, р/п 405001 АПБ «Аваль» м. Чернівці, МФО 356464.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Одеської обл. возбудив дело № 4/186-6 по заявленню НА «Гранта» о признании банкротом КПС «Черноморское» по адресу: с. Визиря Комитерного района Одесской области, р/с 00406912 в Комитерновском отделении АКБ «Украина».

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять истребования к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Державна податкова адміністрація в Новгородському районі Херсонської області повідомляє, що виробничий суб Херсонської області (ІЗС0000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушує справу № 31/6-5 про визнання банкрутом торговельно-обслуговуючого підприємства «Новотроїцький» (юридична адреса: 326680, снт Новотроїцький, вул. Котовського, 4, р/п 000587101 у Новотроїцькому відділенні АК АПБ «Україна», снт Новотроїцький).

Претензії кредиторів і запити можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Реклама в газеті «Голос України».
Телефон 441-89-34, Факс 449-85-62.

